

444/2009 Sb.
ZÁKON
o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

EXEKUČNÍ ŘÁD

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Soudní exekutor (dále jen „exekutor“) je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil exekutorským úřadem.

(2) V rámci pověření exekutorským úřadem exekutor provádí nucený výkon exekučních titulů (dále jen „exekuční činnost“) a další činnost podle tohoto zákona.

§ 2

Exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle. Při výkonu exekuční činnosti je vázaný jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení.

§ 3

(1) Exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu.

(2) Činnost exekutora je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Exekutor však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

§ 4

zrušen

§ 5

(1) Exekutor může zaměstnávat zaměstnance.

(2) Na základě písemného pověření uděleného exekutorem mohou jeho zaměstnanci vykonávat úkony exekuční činnosti a další činnosti za podmínek a v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(3) Na pracovní poměr zaměstnanců exekutora se vztahuje zvláštní právní předpis²).

§ 6

Orgánem samosprávy exekutorů je Exekutorská komora České republiky (dále jen „Komora“).

§ 7

(1) Státní dohled nad exekuční činností a nad činností exekutora podle § 74 odst. 1 písm. c) a § 76a vykonává Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“). Ministerstvo provádí státní dohled i na základě písemných podnětů právnických nebo fyzických osob.

(2) Ministerstvo při výkonu státního dohledu prověřuje zákonnost postupu soudního exekutora, dodržování kancelářského řádu a plynulost a délku exekučního řízení.

(3) Ministerstvo je při výkonu státního dohledu oprávněno

a) provádět pravidelné kontroly exekutorských úřadů,

b) nahlížet do spisů, listin a evidenčních pomůcek exekutora, pořizovat si z nich výpisy a kopie,

c) požadovat ve lhůtě, kterou stanoví, písemné vyjádření exekutora k věci, která je předmětem státního dohledu,

d) požadovat ústní vysvětlení exekutora, popřípadě jeho zaměstnance k věci, která je předmětem státního dohledu, pokud písemné vyjádření podle písmene c) není nutné nebo je nedostatečné,

e) vstupovat do prostor exekutorského úřadu po předchozím oznámení soudnímu exekutorovi nebo jeho zástupci, který je vedením úřadu pověřen.

(4) Exekutor je povinen ministerstvu při výkonu státního dohledu poskytnout požadovanou součinnost tím, že

a) zašle ve lhůtě stanovené ministerstvem kopie požadovaných listin, případně na dobu nezbytně nutnou spis,

b) poskytne písemné vyjádření podle odstavce 3 písm. c),

c) na předvolání se dostaví k podání ústního vysvětlení podle odstavce 3 písm. d).

(5) Komora vykonává dohled nad činností exekutora, nad řízením činnosti exekutorského úřadu a nad dodržováním povinností stanovených exekutorovi zákonem o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Pro výkon dohledu platí obdobně odstavce 3 a 4.

(6) Státní dohled nad exekuční činností a nad činností podle § 74 odst. 1 písm. c) vykonává rovněž předseda okresního soudu, do jehož obvodu je exekutor jmenován; jde-li o státní dohled v jednotlivé věci, též předseda okresního soudu, který exekutora pověřil provedením exekuce. Pro výkon státního dohledu předsedou okresního soudu se použijí obdobně odstavce 2 až 4. Předseda okresního soudu může pověřit výkonem státního dohledu místopředsedu soudu. Jednotlivými úkony při výkonu státního dohledu může předseda okresního soudu pověřit vyššího soudního úředníka.

§ 7a

Drobné nedostatky v exekuční a další činnosti exekutora nebo drobné poklesky v chování ministerstvo, Komora nebo předseda okresního soudu exekutorovi písemně vytkne.

§ 8

Ministr spravedlnosti (dále jen „ministr“)

- a) jmenuje a odvolává exekutory,
- b) po projednání s Komorou určuje či zvyšuje počet exekutorských úřadů v obvodu každého okresního soudu a jejich případnou změnu,
- c) na návrh Komory může přeložit exekutory s jejich souhlasem do obvodu jiného okresního soudu,
- d) jmenuje jednu třetinu členů zkušební komise a dvě třetiny členů kárné komise z řad soudců,
- e) vyhlašuje výběrové řízení.

§ 8a

(1) Komora je povinna do 30 dnů předložit ministerstvu veškeré stavovské předpisy přijaté jejími orgány. Tím není dotčeno ustanovení § 110 odst. 8.

(2) Má-li ministr za to, že stavovský předpis Komory je v rozporu se zákonem, je oprávněn podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho přijetí návrh na jeho přezkoumání soudem.

§ 8b

Komora na požádání zašle neprodleně ministerstvu stejnopis aktu Komory, jakož i související listiny.

§ 8c

(1) Odporuje-li usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření Komory zákonu nebo jinému právnímu předpisu a nejde-li o stavovský předpis, může ministerstvo takový akt Komory zrušit. Rozklad nemá odkladný účinek.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v případě porušení právních předpisů občanského, obchodního, rodinného nebo pracovního práva. Dále se ustanovení odstavce 1 nepoužije na rozhodnutí a jiné úkony Komory učiněné podle správního řádu nebo podle zákona o správě daní a poplatků.

§ 8d

(1) Poruší-li Komora opakovaně závažným způsobem povinnost stanovenou jí zákonem, může ministr rozhodnout o nucené správě Komory. Proti rozhodnutí o nucené správě nelze podat rozklad. Prvním úkonem v řízení o zavedení nucené správy může být vydání rozhodnutí o nucené správě Komory. Ministr může rozhodnutí o nucené správě Komory změnit.

(2) Dnem, kdy rozhodnutí o nucené správě Komory nabude právní moci, se v rozsahu stanoveném v tomto rozhodnutí pozastavuje výkon funkce orgánů Komory, vyjma podání žaloby k soudu proti tomuto rozhodnutí. Rozhodování o věcech náležejících do působnosti orgánů Komory tímto okamžikem přechází v rozsahu, v němž byl výkon jejich funkce pozastaven, na ministerstvo. Ministerstvo v těchto věcech jedná jménem Komory navenek v rozsahu stanoveném v rozhodnutí o nucené správě Komory.

(3) Pokud nebyl výkon funkce orgánů Komory pozastaven nebo v rozsahu, v němž nebyl pozastaven, mohou tyto orgány ve věcech náležejících do jejich působnosti rozhodovat pouze se souhlasem ministerstva, jinak je takové rozhodnutí neplatné. Ve věcech, v nichž ministerstvo nejedná jménem Komory navenek, může Komora činit právní úkony jen se souhlasem ministerstva, jinak jsou takové právní úkony neplatné. Věta první a druhá se nevztahují na podání žaloby k soudu proti rozhodnutí o zavedení nucené správy Komory.

(4) Náklady spojené s výkonem nucené správy hradí ministerstvo.

(5) Nucená správa končí doručením rozhodnutí ministra o jejím ukončení, nejpozději uplynutím 3 let od jejího zavedení. Na nejbližším jednání sněmu podá ministerstvo zprávu o výkonu nucené správy a o stavu hospodaření a majetku Komory.

HLAVA II

EXEKUTOR

Díl 1

Exekutor a exekutorský úřad

§ 9

(1) Exekutorem může být jmenován občan České republiky, který

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice,
- c) je bezúhonný,
- d) vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi a
- e) složil exekutorskou zkoušku.

(2) Exekutorskou praxí se rozumí praxe exekutora, exekutorského kandidáta a exekutorského koncipienta podle tohoto zákona. Ministerstvo započítá zcela do exekuční praxe praxi soudce, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce, prokurátora, advokáta, notáře, komerčního právníka, státního zástupce, asistenta státního zástupce, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, advokátního koncipienta, notářského koncipienta, notářského kandidáta, právního čekatele státního zastupitelství a právního čekatele u komerčního právníka; z jiné právní praxe může započítat nejvýše 2 roky.

(3) Exekutorskou zkouškou se rozumí odborná zkouška exekutora podle tohoto zákona. Ministerstvo uzná odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, advokátní zkoušku, notářskou zkoušku, profesní zkoušku na komerčního právníka a závěrečnou zkoušku právního čekatele za exekutorskou zkoušku podle tohoto zákona.

§ 10

(1) Exekutora jmenuje do exekutorského úřadu ministr na základě výběrového řízení do 1 měsíce od ukončení tohoto řízení, a to do sídla v obvodu okresního soudu.

(2) Ministerstvo uskuteční výběrové řízení nejpozději do 1 měsíce od uvolnění exekutorského úřadu a nebo, jde-li o zvýšení počtu exekutorských úřadů, do 1 měsíce od rozhodnutí o zvýšení počtu exekutorských úřadů.

(3) Do výběrového řízení se může přihlásit ve lhůtě určené ministerstvem každý, kdo splňuje podmínky podle § 9.

§ 11

(1) Exekutor může vykonávat svou činnost pouze, jestliže

a) složil slib do rukou ministra,

b) uzavřel smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti.

(2) Exekutor je povinen uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti, a prokázat se stejnopisem nebo ověřenou kopií této smlouvy Komoře do 30 dnů po svém jmenování exekutorem. Jestliže exekutor zaměstnává zaměstnance, je povinen uzavřít smlouvu o pojištění své odpovědnosti i za škodu způsobenou jeho zaměstnanci v souvislosti s činností podle tohoto zákona.

(3) Pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti, musí trvat po celou dobu výkonu exekutorského úřadu.

§ 12

(1) Uchazeč vybraný ke jmenování do exekutorského úřadu skládá do rukou ministra před svým jmenováním tento slib: „Slibuji na svoje svědomí a občanskou čest, že budu zachovávat Ústavu České republiky, ústavní a jiné zákony a právní předpisy a budu je uplatňovat jako soudní exekutor podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, při výkonu exekuční činnosti budu postupovat nezávisle a spravedlivě a budu zachovávat povinnost mlčenlivosti o všech skutečnostech, o kterých se dozvím v souvislosti s vykonáváním exekuční nebo další činnosti exekutora.“

(2) Odmítne-li uchazeč složit slib nebo složí-li slib s výhradou, nemůže být jmenován exekutorem a ministr jmenuje do exekutorského úřadu uchazeče, který se ve výběrovém řízení umístil na dalším místě pořadí za uchazečem, který odmítl složit slib nebo složil slib s výhradou.

§ 13

(1) Exekutor řídí činnost exekutorského úřadu, který jeho jménem plní všechny úkoly potřebné k řádnému výkonu exekuční činnosti. Exekutor při své činnosti používá průkaz exekutora, razítko a pečeti, které obsahují

a) jeho jméno, příjmení a titul,

b) označení „soudní exekutor“,

c) sídlo exekutora,

d) státní znak České republiky.

(2) Průkaz exekutora, razítko a pečetidlo vydá exekutorovi Komora.

(3) Vzor otisku razítka a pečetidla exekutora je v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

§ 14

(1) Sídlem exekutorského úřadu je obec, ve které je sídlo okresního soudu, do jehož obvodu byl exekutor jmenován. Jiné sídlo v obvodu tohoto soudu si exekutor může zvolit jen po projednání s Komorou.

(2) Exekutorský úřad se označí podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

§ 15

(1) Výkon exekutorského úřadu zaniká

- a) smrtí exekutora,
- b) prohlášením exekutora za mrtvého,
- c) odvoláním exekutora,
- d) jestliže exekutor pozbyl státní občanství České republiky,
- e) jestliže byl exekutor zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla tato způsobilost omezena,
- f) dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo uloženo kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu.

(2) Ministr exekutora odvolá

- a) na jeho žádost,
- b) jestliže byl exekutor pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s exekuční činností,
- c) jestliže exekutor nedoloží Komoře stejnopis nebo ověřenou kopii smlouvy o pojištění své odpovědnosti za škodu do 30 dnů po svém jmenování exekutorem nebo zanikne-li jeho pojištění odpovědnosti za škodu a exekutor jej do 30 dnů neobnoví,
- d) jestliže si exekutor do 3 měsíců po složení slibu bez vážných důvodů neotevře v sídle exekutorského úřadu, do kterého byl jmenován, kancelář a nebude připraven vykonávat exekuční činnost,
- e) jestliže soud na návrh ministerstva rozhodl, že exekutor vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nemůže řádně nejméně po dobu 1 roku vykonávat exekuční činnost.

(3) Výkon úřadu exekutora se pozastavuje dnem doručení rozhodnutí o jeho odvolání, nejde-li o odvolání exekutora na jeho žádost.

(4) Ministr zahájí řízení o odvolání exekutora do 1 měsíce ode dne, kdy mu byla doručena žádost exekutora o odvolání nebo kdy se dozvěděl o jiném důvodu pro odvolání. Dozví-li se Komora o důvodu pro odvolání podle odstavce 2 písm. b) až e), je povinna jej ministerstvu neprodleně oznámit.

(5) Exekutor jmenovaný do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, převezme neukončené spisy tohoto exekutorského úřadu a provádí dále exekuční i další činnost. Účastníky řízení o tom informuje a oprávněného poučí, že může požádat o změnu exekutora. Podíl exekutora, jemuž zanikl výkon úřadu, popřípadě jeho dědiců na odměně nově jmenovaného exekutora se určí dohodou. Nebude-li dohoda doručena Komoře do dvou měsíců od jmenování nového exekutora, rozhodne Komora. Nově jmenovaný exekutor zajistí předání ukončených spisů, registrů, razítek, průkazů a pečetidel podle § 103 odst. 1.

Díl 2

Zastupování exekutora

§ 16

(1) Po jmenování exekutora do exekutorského úřadu mu Komora ustanoví na jeho návrh zástupce pro případ nemoci, dovolené, pozastavení nebo zániku výkonu exekutorského úřadu a nebo z jiných vážných důvodů, pro které nemůže vykonávat svůj úřad. Komora ustanoví zástupce exekutorovi také tehdy, jestliže sám nenavrhl svého zástupce do 1 měsíce od svého jmenování, a také v případě pozastavení výkonu jeho úřadu. Zastupovaný exekutor a zástupce si dohodnou podíl zástupce na odměně zastupovaného exekutora. Nebude-li dohoda doručena Komoře do dvou měsíců od ustanovení zástupce, rozhodne Komora.

(2) Zástupce je ustanoven z řad kandidátů exekutora, nejsou-li, z řad exekutorů jmenovaných v obvodu příslušného okresního soudu nebo jejich kandidátů, a nejsou-li, z řad exekutorů jmenovaných v obvodu příslušného krajského soudu nebo jejich kandidátů. Za zástupce exekutora je možné ustanovit exekutorského kandidáta, jen jestliže splňuje podmínky podle § 11 odst. 1 písm. b).

(3) Exekutor je povinen bez zbytečného odkladu oznámit vznik či zánik skutečnosti podle odstavce 1 písemně Komoře a svému ustanovenému zástupci. Oznámení o vzniku skutečnosti podle odstavce 1 obsahuje zejména důvod a den, od kterého exekutor nemůže vykonávat svůj úřad. Oznámení o zániku skutečnosti podle odstavce 1 obsahuje důvod a den, od kterého exekutor může vykonávat svůj úřad. Zastupování začíná dnem, kdy se zástupce dozví o skutečnostech podle odstavce 1, a končí, byl-li po zániku výkonu exekutorského úřadu jmenován do exekutorského úřadu nový exekutor anebo pominou-li jiné důvody, pro které zastupování vzniklo. Bez zbytečného odkladu po dni ukončení zastupování se provede vyrovnání mezi zástupcem a zastupovaným exekutorem, popřípadě jeho dědici, a to ke dni ukončení zastupování.

(4) Pokud zastupování trvá, nemůže zastupovaný exekutor vykonávat exekuční činnost. Zástupce exekutora odpovídá za škodu způsobenou porušením povinnosti mlčenlivosti. Za škodu způsobenou zaměstnanci zastupovaného exekutora odpovídá zastupovaný exekutor. Tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního právního předpisu3).

(5) Ustanovení zástupce z řad kandidátů je podmíněno souhlasem exekutora, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

(6) Proti rozhodnutí Komory o ustanovení zástupce a určení podílu na odměně zastupovaného exekutora lze podat řádný opravný prostředek k soudu.

(7) Dohody podle odstavce 1 a podle § 15 odst. 5 eviduje Komora.

§ 17

(1) Zástupce exekutora podepisuje listiny svým jménem a příjmením a současně uvede také jméno a příjmení exekutora, kterého zastupuje.

(2) Jestliže je zástupce exekutorem, používá své razítko a pečetidlo. Jestliže je exekutorským kandidátem, používá razítko a pečetidlo exekutora, kterého zastupuje.

(3) Ustanovení tohoto zákona vztahující se na exekutora platí také pro exekutorského kandidáta, jestliže vykonává úřad exekutora jako zástupce exekutora.

§ 18

(1) Komora ustanoví exekutorovi nového zástupce,

a) jestliže ustanoveným zástupcem je exekutor a výkon jeho exekutorského úřadu zanikl,

b) jestliže ustanoveným zástupcem je exekutorský kandidát a Komora ho vyškrtně ze seznamu kandidátů a nebo zanikne-li jeho pojištění odpovědnosti za škodu a ani po upozornění Komory ho v určené lhůtě neobnoví a nebo jestliže mu bylo uloženo kárné opatření odvolání ze zastupování,

c) jestliže ustanovený zástupce požádá o uvolnění z funkce zástupce,

d) jestliže o to požádá zastupovaný exekutor.

(2) Ustanovení § 16 se přiměřeně použije i na ustanovení nového zástupce.

Díl 3
Zaměstnanci exekutora
Exekutorský koncipient

§ 19

(1) Exekutorský koncipient (dále jen „koncipient“) je zaměstnanec exekutora zapsaný do seznamu koncipientů.

(2) Seznam koncipientů vede Komora.

§ 20

(1) Komora zapíše do seznamu koncipientů na návrh exekutora občana České republiky, který

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice,
- c) je bezúhonný,
- d) je v pracovním poměru u exekutora.

(2) Zápis do seznamu koncipientů vykoná Komora do 1 měsíce ode dne doručení návrhu exekutora. Provedení zápisu, jakož i odmítnutí provedení zápisu oznámí Komora koncipientovi a exekutorovi, u kterého je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu koncipientů, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu koncipientů, v pracovním poměru, má právo domáhat se provedení zápisu návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o odmítnutí provedení zápisu, nejpozději však do 6 měsíců od doručení návrhu na zápis do seznamu koncipientů Komoře, právo na provedení zápisu toho, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu koncipientů, zaniká.

§ 21

(1) Exekutor může koncipienta písemně pověřit prováděním úkonů, které jsou předmětem exekuční činnosti nebo další činnosti.

(2) Exekutor však nemůže pověřit koncipienta k vydání exekučního příkazu. Koncipient nemůže vykonat dražbu nemovitosti nebo podniku, vydávat rozhodnutí v exekuci prodejem nemovitosti nebo podniku ani zřizovat exekutorské zástavní právo.

§ 22

(1) Komora vyškrtne ze seznamu koncipientů toho,

- a) kdo zemřel a nebo kdo byl prohlášen za mrtvého,
- b) kdo pozbyl státní občanství České republiky,
- c) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena,
- d) kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s exekuční činností,
- e) kdo písemně požádal Komoru o vyškrtnutí z tohoto seznamu,
- f) komu skončil pracovní poměr u exekutora,
- g) kdo byl zapsán do seznamu exekutorských kandidátů.

(2) Vyškrtnutí ze seznamu koncipientů oznámí Komora koncipientovi a exekutorovi, u kterého je a nebo byl koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu koncipientů vyškrtnut, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo byl ze seznamu koncipientů vyškrtnut, v pracovním poměru, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o vyškrtnutí ze seznamu koncipientů, právo na ochranu toho, kdo byl vyškrtnut ze seznamu koncipientů, zaniká.

Exekutorský kandidát

§ 23

(1) Exekutorský kandidát (dále jen „kandidát“) je zaměstnanec exekutora zapsaný do seznamu exekutorských kandidátů.

(2) Seznam kandidátů vede Komora.

§ 24

(1) Komora na základě písemné žádosti koncipienta zapíše do seznamu kandidátů toho, kdo

- a) je ke dni zápisu zapsán v seznamu koncipientů a u koho nenastal důvod k jeho vyškrtnutí podle § 22 odst. 1 písm. a) až f),
- b) vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi,

c) složil exekutorskou zkoušku.

(2) Složení exekutorské zkoušky se musí umožnit každému, kdo splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) a b).

(3) Zápis podle odstavce 1 provede Komora do 1 měsíce ode dne doručení žádosti. Provedení zápisu oznámí Komora kandidátovi a exekutorovi, u kterého je kandidát v pracovním poměru.

(4) Ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu kandidátů, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu kandidátů, v pracovním poměru, má právo domáhat se provedení zápisu do seznamu kandidátů návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o odmítnutí provedení zápisu do seznamu kandidátů, nejpozději však do 6 měsíců od doručení návrhu na zápis do seznamu kandidátů Komoře, právo na provedení zápisu toho, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu kandidátů, zaniká.

§ 25

Exekutor může kandidáta písemně pověřit prováděním úkonů v exekuční nebo další činnosti.

§ 26

(1) Komora vyškrtne kandidáta ze seznamu kandidátů z důvodů uvedených v § 22 odst. 1 písm. a) až f).

(2) Vyškrtnutí oznámí kandidátovi a exekutorovi, u kterého je a nebo byl kandidát v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu kandidátů vyškrtnut, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo byl ze seznamu kandidátů vyškrtnut, v pracovním poměru, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o vyškrtnutí ze seznamu kandidátů, právo na ochranu toho, kdo byl vyškrtnut ze seznamu kandidátů, zaniká.

§ 27

Vykonavatel exekutora a další zaměstnanci exekutora

(1) Exekutor může zaměstnávat v pracovním poměru vykonavatele exekutora a další zaměstnance.

(2) Exekutor může vykonavatele exekutora písemně pověřit prováděním úkonů, které ve výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu provádí vykonavatel3a). Další zaměstnance může pověřit prováděním jednoduchých úkonů, které jsou předmětem exekuční nebo další činnosti.

(3) Vykonavatelem exekutora může být občan České republiky, který

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) je bezúhonný,
- c) má úplné středoškolské vzdělání,
- d) je v pracovním poměru u exekutora po dobu nejméně 1 roku,
- e) složil kvalifikační zkoušku vykonavatele exekutora.

(4) Rozsah a způsob kvalifikační zkoušky vykonavatele exekutora určí Komora podle § 110 odst. 7 písm. c) a § 110 odst. 8.

HLAVA III

PROVEDENÍ EXEKUCE

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 28

Exekuci provede ten exekutor, kterého v návrhu na provedení exekuce navrhne oprávněný a kterého soud příslušný podle § 45 (dále jen „exekuční soud“) pověří provedením exekuce. Úkony exekutora se považují za úkony exekučního soudu.

§ 29

(1) Exekutor je vyloučen z provedení exekuce, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům exekučního řízení nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jeho nepodjatosti.

(2) Důvodem k vyloučení exekutora nejsou okolnosti, které spočívají v postupu exekutora v exekučním řízení o projednávané věci.

(3) Jakmile se exekutor dozví o skutečnosti, pro kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně exekučnímu soudu. V řízení může zatím učinit jen takové úkony, které nenesou odkladu.

(4) Účastníci exekučního řízení mají právo vyjádřit se k osobě exekutora; o tom musí být exekutorem poučeni.

(5) Účastník je povinen námitku podjatosti exekutora uplatnit nejpozději do 5 dnů ode dne, kdy exekuční soud pověřil exekutora provedením exekuce; nevěděl-li v této době o pověření exekutora k provedení exekuce, důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 5 dnů poté, co se o něm dozvěděl. Později může námitku

podjatosti účastník uplatnit jen tehdy, jestliže nebyl exekutorem poučen o svém právu vyjádřit se k osobě exekutora. Námitky povinného k osobě exekutora nemají odkladný účinek.

(6) Námitka podjatosti musí obsahovat označení exekutora a uvedení okolností, které zakládají důvod pochybnosti o jeho nepodjatosti, popřípadě údaj, kdy se o tomto důvodu účastník uplatňující námitku dozvěděl a jakými důkazy mohou být jeho tvrzení prokázána.

(7) K rozhodnutí o námitce podjatosti předloží exekutor bez odkladu věc exekučnímu soudu; v řízení může zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu. To neplatí, byla-li námitka uplatněna nejpozději v den skončení exekučního řízení či jeho zastavení, nebo tehdy, uplatnil-li účastník v námitce stejné okolnosti, o nichž bylo exekučním soudem již rozhodnuto, nebo je-li námitka zjevně opožděná.

(8) O vyloučení exekutora rozhoduje exekuční soud.

(9) Rozhodnutí o vyloučení exekutora se doručí oprávněnému, povinnému a exekutorovi.

(10) Proti rozhodnutí vydaném v řízení o vyloučení exekutora není přípustný opravný prostředek.

(11) Jestliže bylo rozhodnuto, že exekutor je vyloučen z provedení exekuce, v exekuci pokračuje ten exekutor, kterého navrhne oprávněný a kterého provedením této exekuce pověří exekuční soud; nově pověřený exekutor rozhodne příkazem k úhradě nákladů exekuce o dosud vzniklých nákladech exekuce.

§ 30

Exekutor může odmítnout provést požadovaný úkon jedině z některého z těchto důvodů:

a) odporuje-li zákonu nebo právním předpisům,

b) jestliže žadatel o provedení exekuce nesložil přiměřenou zálohu na náklady exekuce, nejde-li o exekuci k vymožení výživného nezletilého dítěte.

§ 31

(1) Exekutor je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl při provádění exekuční nebo další činnosti.

(2) Povinnosti mlčenlivosti může exekutora zprostit orgán Komory, a to pouze z důvodů zvláštního zřetele hodných, v nezbytné míře a pro jednotlivý případ.

(3) Exekutor je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se mohou týkat oprávněných zájmů účastníků exekučního řízení. Účastník řízení, jehož

oprávněného zájmu se skutečnost dotýká, může exekutora povinnosti mlčenlivosti o takové skutečnosti zprostit.

(4) Exekutor nemá povinnost mlčenlivosti ve vztahu ke svému zaměstnanci, kterého pověřuje provedením jednotlivých úkonů podle zákona, pokud je tato osoba povinna sama povinnost mlčenlivosti zachovávat.

(5) Povinností mlčenlivosti není exekutor vázán v rozsahu nezbytném pro řízení před soudem. Dále není povinností mlčenlivosti vázán v rozsahu nezbytném pro řízení před jiným orgánem, je-li předmětem řízení spor mezi ním a oprávněným nebo povinným nebo jejich právními nástupci, a pro výkon státního dohledu.

(6) Povinnosti mlčenlivosti se exekutor nemůže dovolat v kárném řízení podle tohoto zákona.

(7) Povinností mlčenlivosti není dotčena zákonem uložená povinnost překazit spáchání trestného činu⁴). Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností vůči příslušnému orgánu podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a zákona o provádění mezinárodních sankcí.

(8) Povinnost mlčenlivosti podle odstavce 1 trvá i po zániku výkonu úřadu exekutora.

(9) Povinnost mlčenlivosti v rozsahu stanoveném v odstavcích 1 až 8 se obdobně vztahuje i na zaměstnance exekutora, na činnost exekutora v orgánech Komory, rovněž na členy orgánů Komory a její zaměstnance, jakož i na všechny osoby, které se účastní kárného řízení podle tohoto zákona. U těchto osob trvá i po skončení jejich pracovního poměru u exekutora nebo u Komory, popřípadě po skončení jejich funkce v orgánu Komory.

(10) Porušení povinnosti mlčenlivosti podle předchozích odstavců zakládá kárnou odpovědnost exekutora a jeho odpovědnost za škodu, která porušením této povinnosti vznikla.

§ 32

(1) Exekutor odpovídá za škodu tomu, komu ji způsobil v souvislosti s činností podle tohoto zákona. Exekutor odpovídá za škodu i tehdy, byla-li škoda způsobena při výkonu exekuční nebo další činnosti jeho zaměstnancem; případná odpovědnost této osoby podle zvláštních předpisů tím není dotčena.

(2) Exekutor se odpovědnosti podle odstavce 1 zprostit, prokáže-li, že škodě nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na něm požadovat.

(3) Odpovědnost státu za škodu podle zvláštního právního předpisu⁵) tím není dotčena.

Součinnost třetích osob

§ 33

(1) Soudy, orgány státní správy a samosprávy, obce a jejich orgány, notáři a právnické a fyzické osoby, rozhodují-li o právech a povinnostech, jsou povinni sdělit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje o majetku povinného, které jim jsou známy z jejich úřední činnosti.

(2) Policie České republiky poskytne exekutorovi na jeho žádost ochranu a součinnost podle zákona o Policii České republiky.

(3) Orgány státní správy, orgány samosprávy a právnické osoby, které z úřední moci jsou zvláštním právním předpisem pověřeny k vedení evidence osob nebo jejich majetku nebo vzhledem k předmětu své činnosti vedou evidenci osob a jejich majetku, jsou povinny oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje potřebné k provedení exekuce; tuto povinnost má zejména orgán pověřený vedením katastru nemovitostí, orgán správy daní, orgán, který vede registr motorových vozidel, orgán správy sociálního zabezpečení, zdravotní pojišťovny, komoditní burzy, Burza cenných papírů a centrální depozitář a jiné osoby oprávněné k vedení evidence investičních nástrojů. Pracovník správce daně, orgánu sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny se nemůže v odpovědi na písemnou žádost exekutora dovolat povinnosti mlčenlivosti podle zvláštního právního předpisu. V exekučním řízení má exekutor pro účely získání dálkového přístupu k počítačovým souborům, v nichž jsou vedeny údaje katastru nemovitostí, postavení organizační složky státu^{7f}).

(4) Banky, pobočky zahraničních bank, spořitelní a úvěrní družstva, instituce elektronických peněz, zahraniční instituce elektronických peněz, vydavatelé elektronických peněz malého rozsahu, platební instituce, zahraniční platební instituce a poskytovatelé platebních služeb malého rozsahu (dále jen „peněžní ústav“), pojišťovny, investiční společnosti a investiční fondy, obchodníci s cennými papíry, penzijní fondy podle zvláštního právního předpisu, Fond pojištění vkladů (dále jen „finanční instituce“), notáři, advokáti, fyzické a právnické osoby jsou povinni sdělit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje o číslech účtů povinného nebo jeho jiných jedinečných identifikátorech ^{7a}), jakož i o jejich stavu a změnách a údaje o majetku, věcech, listinách či zaknihovaných cenných papírech povinného jimi spravovaných či u nich pro povinného či povinným uschovaných.

(5) Pošta je povinna oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje potřebné k provedení exekuce, zejména totožnost osob, které si pronajímají poštovní přihrádky nebo jiná doručovací místa, údaje o počtu tam došlých zásilek a jejich odesílatelích, úhrn peněžních prostředků docházejících povinnému poštou nebo do jeho poštovní přihrádky, totožnost příjemce zásilek poste restante; rovněž je povinna umožnit exekutorovi tyto údaje získat na poště a správnost údajů oznámených poštou na místě prověřit. Tuto povinnost mají i jiné osoby, pokud provádějí přepravu zásilek.

(6) Provozovatelé telekomunikačních služeb jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost telefonní, dálkopisné a telefaxové stanice užívané povinným a údaje o nich, pokud nejsou uvedeny ve veřejně dostupných seznamech.

(7) Pojišťovny jsou povinny oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost výplaty pojistných plnění ve prospěch povinného.

(8) Vydavatelé tisku jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost jméno osoby, která podala k uveřejnění inzerát, který se týká nakládání s majetkem povinného a byl uveřejněn pod značkou.

(9) Dopravci a zasilatelé jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost odesílatele a adresáta přepravovaného nákladu, stejně jako údaje o přepravovaném zboží, je-li to třeba k provedení exekuce.

§ 33a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje pro potřeby provedení exekuce exekutorům prostřednictvím Komory

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců,
- d) údaje z registru rodných čísel o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou vedeny v informačních systémech uvedených v písmenech b) a c).

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu,
- d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě jejich změna, rodné příjmení,

- b) datum narození,
- c) pohlaví a jeho změna,
- d) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, na jehož území k narození došlo,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu včetně předchozích adres místa trvalého pobytu,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- j) rodinný stav, datum jeho změny a místo uzavření manželství,
- k) rodné číslo manžela; je-li manželem cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jeho jméno, popřípadě jména, příjmení manžela a datum jeho narození,
- l) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- m) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, jejich změna, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví a jeho změna,
- d) místo a stát narození,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství,
- g) druh a adresa místa pobytu,
- h) číslo a platnost oprávnění k pobytu,
- i) počátek pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o pobytu,

- j) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- k) správní nebo soudní vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
- l) rodinný stav, datum a místo jeho změny, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela, rodné číslo nebo datum narození,
- m) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- n) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. d) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) den, měsíc a rok narození,
- c) místo narození; u fyzické osoby narozené v cizině místo a stát narození,
- d) rodné číslo.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(7) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 33b

V elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup poskytne pro potřeby provedení exekuce exekutorům prostřednictvím Komory Ministerstvo financí údaje z informačního systému^{7g)} o

- a) státních občanech České republiky^{7c)} v rozsahu
 1. jméno, popřípadě jména a příjmení,
 2. rodné číslo,
 3. číslo smlouvy,
 4. identifikační číslo osoby (dále jen „identifikační číslo“) stavební spořitelny,
- b) cizincích v rozsahu^{7h)}
 1. jméno, popřípadě jména a příjmení,
 2. rodné číslo,
 3. číslo smlouvy,

4. identifikační číslo stavební spořitelny.

§ 33c

V elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup poskytne pro potřeby provedení exekuce exekutorům prostřednictvím Komory Ministerstvo financí údaje z informačního systému7i) o účastnících7j) v rozsahu

1. jméno, popřípadě jména a příjmení,
2. rodné číslo, a pokud nebylo přiděleno, číslo pojištěnce vedené v registru pojištěnců Všeobecné zdravotní pojišťovny 7k),
3. číslo smlouvy o penzijním připojištění,
4. identifikační číslo penzijního fondu.

§ 34

(1) Exekutor může požádat o součinnost třetí osoby podle § 33 a ty jsou povinny ji poskytnout bezplatně, doloží-li exekutor své pověření k provedení exekuce, a jen v souvislosti s jejím prováděním; není však povinen dokládat způsob provedení exekuce.

(2) Třetí osoby jsou povinny poskytnout exekutorovi součinnost podle § 33 bez zbytečného odkladu, a je-li to technicky možné, v elektronické podobě; nesplní-li tuto povinnost, odpovídají oprávněnému a exekutorovi za škodu, která tím oprávněnému nebo exekutorovi vznikne. Způsobil-li škodu nesplněním této povinnosti státní orgán, právnická či fyzická osoba při výkonu veřejné správy, která jim byla svěřena, nebo územní samosprávný celek při výkonu státní správy, který na něj byl přenesen zákonem nebo při výkonu samosprávy, postupuje se podle zvláštního právního předpisu8) .

(3) Za nesplnění povinností uvedených v § 33 může exekutor uložit třetím osobám pořádkovou pokutu9).

Díl 2 **Exekuční řízení**

§ 35

(1) Exekuční řízení se zahajuje na návrh.

(2) Exekuční řízení je zahájeno dnem, kdy návrh na nařízení exekuce došel exekutorovi. Exekutor však může začít provádět exekuci až tehdy, udělí-li mu exekuční soud pověření k jejímu provedení.

(3) Zahájení exekučního řízení brání tomu, aby pro tentýž nárok bylo zahájeno nebo probíhalo jiné exekuční řízení podle tohoto zákona.

(4) Podá-li oprávněný více návrhů na nařízení exekuce v téže věci, provede exekuci ten exekutor, kterého jejím provedením pověří soud.

(5) Exekuční řízení nelze přerušit, nestanoví-li tento nebo zvláštní právní předpis¹⁰⁾ jinak. Nelze také prominout zmeškání lhůty a podat návrh na obnovu exekučního řízení.

(6) Zahájení exekučního řízení podle odstavce 2 má pro běh lhůty pro promlčení a zánik práv stejné účinky jako podání návrhu na soudní výkon rozhodnutí¹¹⁾.

Účastníci řízení

§ 36

(1) Účastníky exekučního řízení jsou oprávněný a povinný.

(2) Jsou-li exekučním příkazem postiženy věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty patřící do společného jmění manželů, je účastníkem exekučního řízení, pokud jde o tyto věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, i manžel povinného.

(3) Proti jinému, než kdo je v rozhodnutí označen jako povinný, nebo ve prospěch jiného, než kdo je v rozhodnutí označen jako oprávněný, lze provést exekuci, jen jestliže je prokázáno, že na něj přešla povinnost nebo přešlo či bylo převedeno právo z exekučního titulu.

(4) Přejedání povinnosti nebo přechod či převod práva lze prokázat jen listinou vydanou anebo ověřenou státním orgánem nebo notářem¹²⁾, pokud nevyplývá přímo z právního předpisu.

(5) Prokáže-li se, že po zahájení exekučního řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva oprávněného, o něž v exekučním řízení jde, do řízení namísto dosavadního oprávněného vstupuje jeho právní nástupce. Ten, kdo nastupuje do řízení na místo dosavadního oprávněného, musí přijmout stav řízení, jaký tu je v době jeho nástupu do řízení.

Návrh na nařízení exekuce

§ 37

(1) Exekuci lze nařídit jen na návrh oprávněného nebo na návrh toho, kdo prokáže, že na něho přešlo nebo bylo převedeno právo z rozhodnutí podle § 36 odst. 3 a 5 (dále jen „oprávněný“).

(2) Oprávněný může podat návrh na nařízení exekuce podle tohoto zákona, nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul podle tohoto zákona.

§ 38

(1) V návrhu na nařízení exekuce musí být označen exekutor, který má být pověřen provedením exekuce, s uvedením jeho sídla. Z návrhu musí být dále patrné, kdo ho činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsán a datován. Kromě toho musí návrh na nařízení exekuce obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, přesné označení exekučního titulu, uvedení povinnosti, která má být exekucí vymožena, a údaj o tom, zda, popřípadě v jakém rozsahu povinný vymáhanou povinnost splnil, popřípadě označení důkazů, kterých se oprávněný dovolává.

(2) K návrhu na nařízení exekuce je třeba připojit originál nebo úředně ověřenou kopii exekučního titulu opatřeného potvrzením o jeho vykonatelnosti nebo stejnopis notářského zápisu nebo exekutorského zápisu se svolením k vykonatelnosti, ledaže exekuční titul vydal exekuční soud.

§ 39

(1) Neobsahuje-li návrh na nařízení exekuce všechny stanovené náležitosti nebo je nesrozumitelný anebo neurčitý, vyzve nejpozději do 15 dnů exekutor, kterému byl doručen návrh na nařízení exekuce, oprávněného, aby návrh opravil nebo doplnil, určí mu lhůtu a poučí ho o tom, jak je třeba opravu nebo doplnění provést.

(2) Není-li v určené lhůtě návrh řádně opraven nebo doplněn a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat nebo není-li přiložen exekuční titul, soud sám nebo na návrh exekutora exekuční řízení zastaví. O těchto následcích musí být oprávněný poučen.

Exekuční titul

§ 40

(1) Exekučním titulem je

- a) vykonatelné rozhodnutí soudu, pokud přiznává právo, zavazuje k povinnosti nebo postihuje majetek,
- b) vykonatelné rozhodnutí soudu a jiného orgánu činného v trestním řízení, pokud přiznává právo nebo postihuje majetek,
- c) vykonatelný rozhodčí nález,
- d) notářský zápis se svolením k vykonatelnosti sepsaný podle zvláštního právního předpisu¹³⁾ nebo exekutorský zápis podle § 78 písm. a),
- e) vykonatelné rozhodnutí orgánu veřejné správy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků a jiných rozhodnutí, jakož i vykonatelný smír,

f) vykonatelné rozhodnutí a výkaz nedoplatků ve věcech nemocenského pojištění a sociálního zabezpečení,

g) jiná vykonatelná rozhodnutí a schválené smíry a listiny¹⁴⁾, jejichž výkon připouští zákon.

(2) Neobsahuje-li exekuční titul určení lhůty ke splnění povinnosti, má se za to, že povinnosti uložené exekučním titulem je třeba splnit do 3 dnů a, jde-li o vyklizení bytu, do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

(3) Má-li podle exekučního titulu uvedeného v odstavci 1 písm. a), b) nebo c) splnit povinnost více povinných a jde-li o dělitelné plnění, platí, že povinnosti, nestanoví-li exekuční titul jinak, jsou zavázáni splnit všichni povinní rovným dílem.

(4) Exekuci rozhodnutí soudu o prodeji zástavy lze provést tehdy, obsahuje-li označení oprávněné a povinné osoby, zástavy a výši zajištěné pohledávky a jejího příslušenství.

§ 41

Potvrzením o vykonatelnosti opatří exekuční titul podle § 40 odst. 1 písm. b), c), e), f) a g) ten orgán, který ho vydal, u smírů a dohod pak ten orgán, který je schválil.

§ 42

(1) Exekuci na majetek patřící do společného jmění manželů lze provést také tehdy, jde-li o vymáhání závazku, který vznikl za trvání manželství jen jednomu z manželů. Za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela se pro účely nařízení exekuce považuje také majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl smlouvou zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství¹⁵⁾.

(2) Při provádění exekuce se také nepřihlíží ke smlouvě, kterou byl zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů o majetek, který patřil do společného jmění v době vzniku vymáhané pohledávky. Totéž platí, byl-li smlouvou rozšířen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů o majetek povinného, který nepatřil do společného jmění v době vzniku vymáhané pohledávky.

§ 43

(1) Jestliže je to, co ukládá exekuční titul povinnému, vázáno na splnění podmínky nebo na splnění vzájemné povinnosti oprávněného, lze nařídit exekuci jen, prokáže-li oprávněný, že se podmínka splnila nebo že sám svou vzájemnou povinnost vůči povinnému již splnil, popřípadě je připraven ji splnit.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 je třeba k potvrzení o vykonatelnosti exekučního titulu připojit listinu vydanou nebo ověřenou státním orgánem nebo notářem, z níž je patrné, že se splnila podmínka nebo že oprávněný splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit.

§ 44

Nařízení exekuce a pověření exekutora k provedení exekuce

(1) Exekutor, kterému došel návrh oprávněného na nařízení exekuce, požádá exekuční soud nejpozději do 15 dnů ode dne doručení návrhu o pověření k provedení exekuce (dále jen „pověření“). Neobsahuje-li návrh oprávněného všechny stanovené náležitosti nebo je nesrozumitelný nebo neurčitý, běží tato lhůta až ode dne doručení oprávněného nebo doplněného návrhu, popřípadě exekučního titulu exekutorovi.

(2) V žádosti exekutora o pověření provedením exekuce musí být označen exekutor, který má být pověřen provedením exekuce, s uvedením jeho sídla. Žádost musí být datována a musí dále obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, přesné označení exekučního titulu, datum jeho vykonatelnosti a uvedení povinnosti, která má být exekucí vymožena. Společně se žádostí exekutor soudu zašle návrh oprávněného na nařízení exekuce a všechny listiny, které k návrhu připojil. Žádost musí být podána na elektronickém formuláři a všechny listiny, které se soudu zasílají společně s ní, musí být zaslány v elektronické podobě; není-li to technicky možné, mohou být žádost i listiny zaslány v listinné podobě.

(3) Soud usnesením nařídí exekuci a jejím provedením pověří exekutora do 15 dnů, jestliže jsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro nařízení exekuce, jinak návrh zamítne. Soud nařídí exekuci, aniž by stanovil, jakým způsobem má být exekuce provedena.

(4) Exekutor doručí stejnopis usnesení oprávněnému, povinnému a Komoře. Orgánům pověřeným vedením evidence (rejstříků) právnických osob¹⁶), případně dalším orgánům či osobám se usnesení doručí, jen je-li to potřebné pro vedení exekuce. Je-li v katastru nemovitostí zapsáno vlastnické právo povinného, usnesení se doručí katastrálnímu úřadu, v obvodu jehož územní působnosti se nachází sídlo soudu, který exekutora pověřil.

(5) Usnesení se doručí oprávněnému a povinnému do vlastních rukou. Povinnému se doručí společně s návrhem na nařízení exekuce.

(6) Usnesení obsahuje

- a) označení exekučního soudu, který pověřuje exekutora provedením exekuce,
- b) označení exekutora, který je pověřen provedením exekuce,
- c) označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
- d) označení oprávněného a povinného,
- e) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena, včetně povinnosti k úhradě nákladů exekuce,

f) podpis a datum,

g) poučení podle odstavce 7, § 44a odst. 1 a § 46 odst. 5.

(7) Proti usnesení o nařízení exekuce je přípustné odvolání, v němž nelze namítat jiné skutečnosti než ty, jež jsou rozhodné pro nařízení exekuce; k ostatním soud nepřihlédne a nařízení exekuce potvrdí. Neobsahuje-li odvolání skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce nebo neobsahuje-li žádné skutečnosti, soud usnesením odvolání odmítne. Podá-li povinný odvolání k rukám exekutora, je ten povinen postoupit je bez zbytečného odkladu příslušnému soudu; doručení exekutorovi je zachována lhůta k podání odvolání.

§ 44a

(1) Po doručení usnesení nesmí povinný nakládat se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželů, vyjma běžné obchodní a provozní činnosti, uspokojování základních životních potřeb svých a osob, ke kterým má vyživovací povinnost, a udržování a správy majetku. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný. Právní úkon se však považuje za platný, pokud se neplatnosti právního úkonu nedovolá exekutor, oprávněný, nebo přihlášený věřitel, aby zajistili uspokojení vymáhané pohledávky. Právní účinky dovolání se neplatnosti nastávají od účinnosti právního úkonu, dojde-li exekuční příkaz nebo jiný projev vůle exekutora, oprávněného, nebo přihlášeného věřitele všem účastníkům právního úkonu, jehož neplatnosti se exekutor, oprávněný nebo přihlášený věřitel dovolává.

(2) Složí-li povinný u exekutora částku ve výši vymáhané pohledávky, nákladů exekuce a nákladů oprávněného, exekutor na návrh povinného zruší rozhodnutím zákaz podle odstavce 1 a podle § 47 odst. 4. Exekutor vydá rozhodnutí podle věty první do 7 dnů ode dne, v němž mu byl doručen návrh povinného, a neprodleně ho zašle účastníkům řízení a dalším osobám, jimž byly v rámci exekuce doručeny exekuční příkazy podle § 49 odst. 4. Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

(3) Na návrh povinného může exekutor rozhodnout o tom, že se zákaz podle odstavce 1 a podle § 47 odst. 4 nevztahuje na majetek, který povinný uvedl v návrhu, jestliže povinný zároveň doloží, že jeho zbývající majetek zjevně a nepochybně postačuje k uhrazení vymáhané pohledávky včetně nákladů oprávněného a nákladů exekuce.

(4) S písemným souhlasem exekutora, oprávněného a všech přihlášených věřitelů může povinný k úhradě vymáhané pohledávky, jejího příslušenství, nákladů exekuce či nákladů oprávněného zpeněžit majetek nebo jednotlivé majetkové hodnoty, nejsou-li postiženy jinou exekucí (16a), nejméně však za obvyklou cenu zjištěnou na základě znaleckého posudku splatnou při podpisu smlouvy k rukám exekutora.

(5) Odstavec 1 se nepoužije, je-li povinným stát.

§ 44b Změna exekutora

Požádá-li oprávněný exekuční soud o změnu exekutora, exekuční soud po vyjádření exekutora jej pověření zprostí, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné. V takovém případě pověří exekuční soud provedením exekuce exekutora, kterého navrhne oprávněný, a exekutor zproštěný pověření mu věc postoupí. Účinky původního návrhu oprávněného na provedení exekuce zůstávají zachovány. Odměna exekutora, který byl zproštěn pověření, se vypočítá tak, jako by došlo k zastavení exekuce. Nově pověřený exekutor rozhodne příkazem k úhradě nákladů exekuce o dosud vzniklých nákladech exekuce.

§ 45 Věcná a místní příslušnost exekučního soudu

(1) Věcně příslušným exekučním soudem je okresní soud.

(2) Místně příslušným exekučním soudem je soud, v jehož obvodu má bydliště povinný, je-li fyzickou osobou, a nemá-li bydliště, soud, v jehož obvodu se zdržuje. Má-li povinný, který je fyzickou osobou, bydliště na více místech, jsou místně příslušnými všechny soudy, v jejichž obvodu bydlí s úmyslem zdržovat se tam trvale. Je-li povinný právnickou osobou, je místně příslušným soud, v jehož obvodu má povinný sídlo. Nemá-li povinný, který je fyzickou osobou, bydliště v České republice, ani se v ní nezdržuje, nebo nemá-li povinný, který je právnickou osobou, sídlo v České republice, je místně příslušným soud, v jehož obvodu má povinný majetek; má-li majetek v obvodu více soudů, je příslušným soud, kterému byla jako prvnímu doručena žádost exekutora o udělení pověření.

§ 46

(1) Pověřený exekutor postupuje při provádění exekuce rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem.

(2) Pověřený exekutor činí i bez návrhu úkony směřující k jejímu provedení. Exekutor provádí exekuci až do vymožení pohledávky a jejího příslušenství nebo vynucení jiné vymáhané povinnosti, nákladů exekuce a nákladů oprávněného; tím bude exekuce provedena. Úkony a rozhodnutí exekutora a exekučního soudu jsou evidovány v exekučním spise, který vede exekutor v listinné nebo v elektronické podobě.

(3) Exekutor je povinen provádět exekuce v pořadí, v jakém mu byla doručena usnesení o nařízení exekuce.

(4) Peněžité plnění na vymáhanou povinnost se hradí exekutorovi. Nedohodnou-li se exekutor a oprávněný jinak, exekutor po právní moci usnesení o nařízení exekuce zajistí po odpočtu nákladů exekuce výplatu celé vymožené pohledávky oprávněnému do 30 dnů od doby, kdy peněžité plnění obdržel. Vymožené částečné plnění exekutor vyplatí oprávněnému, nedohodl-li se s ním jinak, ve stejné lhůtě v případě, kdy toto nevyplacené částečné plnění převyšuje částku 1 000 Kč.

(5) Exekutor zašle povinnému společně s usnesením výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce^{16b}) a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 15 dnů vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce bude exekuce provedena. Splněním vymáhaného nároku a uhrazením zálohy zaniká zákaz podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 4. Jinak exekutor provede exekuci.

(6) Je-li exekuční řízení podle zvláštního právního předpisu přerušeno^{16c}) nebo zvláštní právní předpis stanoví, že exekuci nelze provést^{16d}), exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce, pokud zákon nestanoví jinak. Insolvenčnímu správci exekutor vydá výtěžek exekuce bezodkladně po právní moci usnesení, kterým rozhodne po odpočtu nákladů exekuce o vydání výtěžku insolvenčnímu správci.

(7) Po skončení exekuce podle odstavců 2 a 5 a § 55 zašle exekutor oznámení o skončení exekuce všem orgánům a osobám, které ve svých evidencích vedou poznámku o probíhající exekuci anebo kterým byla v exekuci uložena nějaká povinnost; oznámení není rozhodnutím. Na žádost zašle toto oznámení neprodleně rovněž účastníkům řízení.

Exekuční příkaz

§ 47

(1) Exekutor poté, co mu bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce, posoudí, jakým způsobem bude exekuce provedena, a vydá nebo zruší exekuční příkaz ohledně majetku, který má být exekucí postižen. Exekučním příkazem se rozumí příkaz k provedení exekuce některým ze způsobů uvedených v tomto zákoně. Exekutor je povinen v exekučním příkazu zvolit takový způsob exekuce, který není zřejmě nevhodný, zejména vzhledem k nepoměru výše závazků povinného a ceny předmětu, z něhož má být splnění závazků povinného dosaženo.

(2) Exekuční příkaz má účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu. Podle exekučního příkazu se exekuce provede po právní moci usnesení o nařízení exekuce.

(3) Proti exekučnímu příkazu není přípustný opravný prostředek.

(4) Majetek, který je postižen exekučním příkazem, nesmí povinný převést na jiného, zatížit ho nebo s ním jinak nakládat. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný.

(5) Provedením exekuce a zastavením exekuce zanikají účinky všech vydaných exekučních příkazů.

§ 48

V písemném vyhotovení exekučního příkazu exekutor uvede

- a) exekuční soud,
- b) označení exekutora, který je pověřen provedením exekuce,
- c) exekuční titul a orgán, který jej vydal, nebo osobu, která jej vyhotovila,
- d) označení účastníků,
- e) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena,
- f) způsob provedení exekuce,
- g) označení osob, kterým se doručuje exekuční příkaz,
- h) výrok, poučení o odvolání, den a místo jeho vydání a podpis exekutora.

§ 49

(1) Výrok exekučního příkazu ukládajícího zaplacení peněžité částky musí rovněž obsahovat

- a) označení toho, vůči komu má povinný nárok na mzdu (plátce mzdy), jde-li o provedení exekuce srážkami ze mzdy povinného,
- b) označení peněžního ústavu a čísla účtu nebo jiného jedinečného identifikátoru^{7a}), jde-li o provedení exekuce příkázáním pohledávky povinného z účtu u peněžního ústavu; označily se více účtů povinného u téhož peněžního ústavu, uvede se také pořadí, v jakém z nich má být vymáhaná pohledávka odepsána,
- c) označení toho, vůči komu má povinný jinou pohledávku (dlužníka povinného), jde-li o provedení exekuce příkázáním jiné pohledávky povinného než z účtu u peněžního ústavu,
- d) označení toho, vůči komu má povinný jiné právo, než je uvedeno pod písmeny a), b) a c), které má majetkovou hodnotu a které není spojeno s osobou povinného a je převoditelné na jiného, nebo označení podílu v obchodní společnosti nebo označení členství v družstvu, jde-li o provedení exekuce postižením jiných majetkových práv povinného,
- e) označení věcí, které mají být prodány, případně spoluvlastnického podílu na nich, nebo údaj o tom, že mají být prodány všechny podle zákona postižitelné movité věci, jde-li o provedení exekuce prodejem movitých věcí povinného nebo spoluvlastnického podílu povinného na movitých věcech,
- f) označení nemovitosti, která má být prodána, případně spoluvlastnického podílu na ní, jde-li o provedení exekuce prodejem nemovitostí povinného nebo spoluvlastnického podílu povinného na nemovitosti,

g) označení podniku nebo části podniku povinného anebo podílu povinného jako spolumajitele podniku, který má být prodán, jde-li o provedení exekuce prodejem podniku nebo části podniku povinného anebo podílu povinného jako spolumajitele podniku.

(2) Výrok exekučního příkazu o prodeji zástavy musí rovněž obsahovat označení movité věci nebo nemovitosti, která má být prodána.

(3) Ve výroku exekučního příkazu se uvedou další zákazy, příkazy a výzvy, které podle zvoleného způsobu provedení exekuce musí obsahovat usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.

(4) Exekuční příkaz doručí exekutor oprávněnému, povinnému a dalším osobám, kterým se podle zvoleného způsobu exekuce doručuje usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.

(5) Do vlastních rukou se osobám uvedeným v odstavci 4 doručuje v případech, v nichž podle zvoleného způsobu exekuce občanský soudní řád stanoví, že se doručuje do vlastních rukou usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

§ 50

Součinnost oprávněného a povinného

(1) Exekutor může vyzvat oprávněného, aby navrhl, jakým způsobem má provést exekuci, a označil plátce mzdy povinného či plátce jiného pravidelného příjmu povinného, popřípadě fyzickou nebo právnickou osobu, vůči které má povinný pohledávku, (dlužník povinného) a uvedl důvod této pohledávky; jde-li o pohledávku z účtu u peněžního ústavu, uvede oprávněný peněžní ústav a číslo účtu nebo jiný jedinečný identifikátor^{7a}), z něhož má být pohledávka odepsána.

(2) Považuje-li to exekutor za účelné, může předvolat povinného a vyzvat ho k dobrovolnému splnění povinnosti, kterou mu ukládá exekuční titul, a k prohlášení o majetku povinného.

(3) Exekutor je oprávněn nahlédnout do soudního spisu o prohlášení o majetku povinného.

§ 51

Pověření k provedení exekuce zaniká, jestliže

- a) exekuční soud rozhodl o vyloučení exekutora,
- b) exekuce byla zastavena,
- c) pohledávka, její příslušenství a náklady exekuce byly vymoženy,
- d) exekuční soud pověřil provedením exekuce jiného exekutora.

§ 52

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, je exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavateli nebo jinému zaměstnanci soudu.

§ 53 zrušen

§ 54 **Odklad exekuce**

(1) Návrh na odklad exekuce se podává u pověřeného exekutora. Návrh na odklad exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu, exekutor odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze o návrhu věcně rozhodnout. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

(2) Do vydání rozhodnutí o návrhu na odklad exekuce exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce, nejde-li o návrh, který je svévolným nebo zřejmě bezúspěšným uplatňováním nebo bráněním práva. Věta první se nepoužije, uplatní-li účastník v návrhu na odklad stejné okolnosti, o nichž již bylo rozhodnuto.

(3) Odloží-li exekutor nebo exekuční soud exekuci na návrh povinného podle § 266 odst. 1 občanského soudního řádu, potom exekutor nebo exekuční soud uvede dobu, na kterou exekuci odkládá; po tuto dobu exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce. Po uplynutí doby odkladu exekutor i bez návrhu pokračuje v provádění exekuce.

(4) Je-li odložena vykonatelnost exekučního titulu, exekutor nebo exekuční soud odloží provedení exekuce do doby pravomocného skončení řízení, ve kterém soud rozhoduje o odložení vykonatelnosti exekučního titulu.

(5) Je-li u exekutora složena jistota ve výši vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, exekutor nebo exekuční soud na návrh povinného odloží provedení exekuce do právní moci rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce podaném povinným a rozhodne o tom, že povinný není vázán zákazem uvedeným v § 44a odst. 1 a v § 47 odst. 4 ode dne vydání rozhodnutí o odkladu. Nedojde-li k zastavení exekuce, použije se jistota na úhradu vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce; jinak se vrátí složiteli jistoty.

(6) I bez návrhu může exekuční soud odložit provedení exekuce, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena.

(7) Nevyhoví-li exekutor návrhu na odklad exekuce do 7 dnů, postoupí jej společně s exekučním spisem k rozhodnutí exekučnímu soudu, který o něm rozhodne bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů.

§ 55 Zastavení exekuce

(1) Návrh na zastavení exekuce může povinný podat do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u pověřeného exekutora.

(2) Podá-li účastník návrh na zastavení exekuce, exekutor do 15 dnů od doručení návrhu vyzve další účastníky exekuce, aby se vyjádřili, zda s návrhem souhlasí, a aby se v případě, kdy nesouhlasí s tvrzeními obsaženými v návrhu na zastavení, vyjádřili k návrhu a předložili listiny k prokázání svých tvrzení. Jestliže všichni účastníci se zastavením exekuce souhlasí, exekutor vyhoví návrhu na zastavení exekuce do 30 dnů od marného uplynutí lhůty k vyjádření nebo od doručení souhlasného vyjádření, nastalo-li dříve. Nevyhoví-li exekutor návrhu na zastavení exekuce, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu.

(3) O zastavení exekuce rozhodne exekutor i bez návrhu, souhlasí-li se zastavením oprávněný. Nesouhlasí-li oprávněný, požádá exekutor o zastavení exekuce soud, který při rozhodování postupuje podle odstavce 4.

(4) O zastavení exekuce může rozhodnout exekuční soud i bez návrhu.

(5) Nesloží-li oprávněný přiměřenou zálohu na náklady exekuce, exekutor exekuci zastaví. Exekutor exekuci nezastaví pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky pro osvobození oprávněného podle zvláštního právního předpisu nebo je-li vymáháno výživné na nezletilé dítě.

§ 55a

Soud exekuci na návrh účastníků nezastaví, nejsou-li zaplacený náklady exekuce.

§ 55b

Rozhodování exekutora

(1) Při rozhodování postupuje exekutor obdobně podle občanského soudního řádu. Exekutor při rozhodování činí úkony, které v řízení o výkon rozhodnutí přísluší soudu prvního stupně.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, exekutor rozhoduje usnesením, které doručí účastníkům řízení a dalším osobám, o jejichž návrzích a právech a povinnostech rozhoduje.

(3) Exekutor rozhoduje bez jednání, nestanoví-li občanský soudní řád jinak.

(4) Stanoví-li tento zákon, že má být úkon učiněn u exekutora, lhůta zůstává zachována, je-li úkon učiněn u exekučního soudu, který podání neprodleně zašle exekutorovi.

§ 55c

Odvolání proti rozhodnutí exekutora

(1) Proti rozhodnutí exekutora může účastník řízení podat odvolání.

(2) O odvolání proti rozhodnutí exekutora rozhoduje krajský soud, v jehož obvodu působí exekuční soud.

(3) Odvolání není přípustné proti

a) rozhodnutí exekutora o návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu (§ 68),

b) exekučnímu příkazu, nebo

c) příkazu k úhradě nákladů exekuce.

(4) Odvolání lze podat do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u exekutora, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje. Bylo-li vydáno opravné usnesení týkající se výroku rozhodnutí, běží tato lhůta znovu od právní moci opravného usnesení.

(5) Ustanovení § 201 až 226 občanského soudního řádu se použijí přiměřeně.

(6) Úkony podle § 208 až 210a občanského soudního řádu činí exekutor, který poté odvolání předloží společně s exekučním spisem odvolacímu soudu.

§ 56

Písemnosti v exekučním řízení doručuje exekutor buď osobně nebo prostřednictvím svého zaměstnance nebo prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky (16a) anebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo jiné osoby, která provádí přepravu zásilek.

§ 57

Uvedení v předešlý stav je v exekučním řízení vyloučeno.

HLAVA IV

ZPŮSOBY PROVEDENÍ EXEKUCE

§ 58

(1) Exekuci lze provést jen způsoby uvedenými v tomto zákoně. Zajistit majetek k provedení exekuce lze nejvýše v rozsahu bezpečně postačujícím k uhrazení vymáhané

pohledávky, jejího příslušenství včetně příslušenství, které se pravděpodobně stane splatným po dobu trvání exekuce, pravděpodobných nákladů oprávněného a pravděpodobných nákladů exekuce.

(2) Nepostačuje-li jeden ze způsobů provedení exekuce k uspokojení oprávněného, lze exekuci v jednom exekučním řízení provést více způsoby, popřípadě i všemi zákonem stanovenými způsoby. K provedení exekuce více nebo všemi zákonem stanovenými způsoby lze přistoupit současně nebo postupně. Nebrání-li to účelu exekuce, provede se exekuce ukládající zaplacení peněžité částky příkázáním pohledávky, srážkami ze mzdy a jiných příjmů nebo zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech. Pokud způsoby provedení exekuce podle věty třetí nepostačují k uhrazení vymáhané peněžité pohledávky, jejího příslušenství, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, provede se exekuce ukládající zaplacení peněžité částky prodejem movitých věcí a nemovitostí nebo prodejem podniku.

(3) Způsob provedení exekuce určí exekutor.

§ 59

(1) Exekuci ukládající zaplacení peněžité částky lze provést

- a) srážkami ze mzdy a jiných příjmů,
- b) příkázáním pohledávky,
- c) prodejem movitých věcí a nemovitostí,
- d) prodejem podniku,
- e) zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech.

(2) Způsob exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky se řídí povahou uložené povinnosti. Takovou exekuci lze provést

- a) vyklizením,
- b) odebráním věci,
- c) rozdělením společné věci,
- d) provedením prací a výkonů.

(3) Exekuci prodejem zástavy lze pro zajištěnou pohledávku provést prodejem zastavených movitých věcí a nemovitostí.

Díl 1

Exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů

§ 60

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy.

§ 61 zrušen

Díl 2

Exekuce příkázáním pohledávky

§ 62 zrušen

§ 63

Exekuci postižením jiných majetkových práv lze provést také postižením podílu povinného jako společníka nebo komanditisty ve společnosti nebo postižením členských práv a povinností povinného jako člena v družstvu (dále jen „postižení podílu společníka ve společnosti“).

§ 64

(1) Patenty, průmyslové vzory a ochranné známky, které byly povinnému uděleny a jsou pro něj zapsány v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů nebo v rejstříku ochranných známek vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“), a licence (souhlasy) k využívání vynálezu chráněného patentem, licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a licence k užívání ochranné známky, které povinný poskytl třetím osobám, exekutor sepíše, jakmile se o nich dozví. Patentové listiny a osvědčení o zápisu průmyslových vzorů a osvědčení o zápisu ochranných známek se vždy odevzdají exekutorovi. V případě potřeby nebo pochybností si exekutor vyžádá od Úřadu zprávu. Je-li třeba, při jejich odebrání se postupuje přiměřeně podle ustanovení o exekuci odebráním věci.

(2) Po sepsání exekutor sdělí Úřadu, jaké patenty, průmyslové vzory a ochranné známky, které byly povinnému uděleny a které Úřad pro povinného zapsal do patentového rejstříku nebo do rejstříku průmyslových vzorů anebo do rejstříku ochranných známek, a jaké licence (souhlasy) k využívání vynálezu chráněného patentem, licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a licence k užívání ochranných známek, které povinný poskytl třetím osobám, byly sepsány, kdy k sepsání došlo a že povinný s nimi nesmí počínaje tímto dnem nakládat. Úřad obsah sdělení zapíše do svého patentového rejstříku nebo rejstříku průmyslových vzorů anebo do rejstříku ochranných známek vedených podle zvláštních právních předpisů¹⁷).

(3) Sepsané patenty (patentové listiny), průmyslové vzory (osvědčení o zápisu průmyslových vzorů) a ochranné známky (osvědčení o zápisu ochranných známek do rejstříku) exekutor zpeněží; postupuje přitom přiměřeně podle ustanovení o exekuci prodejem movitých věcí. Všechna práva při převodu patentů, průmyslových vzorů a ochranných známek, která jinak přísluší povinnému jako jejich majiteli zapsanému v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů a rejstříku ochranných známek, vykonává po dobu exekuce exekutor.

(4) Se získanou částkou se naloží jako s výtěžkem prodeje.

(5) Pro exekuci práv z licence k využívání vynálezu chráněného patentem, práv z licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a práv z licence k užívání ochranných známek, které povinný poskytl třetím osobám, se použijí ustanovení o exekuci příkázáním jiných peněžitých pohledávek. Exekuční příkaz se doručí i Úřadu.

(6) Po jejich zpeněžení exekutor vyrozumí Úřad o převodu patentu, průmyslového vzoru a ochranné známky a o nabyvateli těchto práv. Úřad poté provede zápis o převodu v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů nebo v rejstříku ochranných známek. Byla-li exekuce zastavena, exekutor vyrozumí po právní moci rozhodnutí Úřad.

(7) Exekucí nelze postihnout práva spojená výhradně s osobou povinného, zejména právo na původcovství.

§ 65

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce příkázáním pohledávky přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky.

Díl 3 Exekuce příkazem k výplatě z účtu u peněžního ústavu

§ 65a

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce příkazem k výplatě z účtu u peněžního ústavu přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí příkazem k výplatě z účtu u peněžního ústavu.

Díl 4 Exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí

§ 66

(1) Je-li to pro provedení exekuce prodejem movitých věcí povinného účelné, může exekutor i bez návrhu oprávněného zajistit movité věci, které sepsal, zejména je-li zde obava z jejich poškození či ztráty. Zajištěné věci převezme do své úschovy nebo je uloží u vhodného schovatele. Zajistit nelze nosič dat, na němž povinný pořídil záznam provádění exekuce.

(2) K provedení exekuce prodejem nemovitosti povinného může exekutor přistoupit, jen jestliže bude listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře doloženo, že nemovitost je ve vlastnictví povinného.

(3) Ustanovení § 328b odst. 4 věty druhé a § 336h odst. 4 občanského soudního řádu platí obdobně pro exekutory a zaměstnance exekutorských úřadů.

(4) Nepostačuje-li k úhradě závazků podle § 336n odst. 1 občanského soudního řádu složená jistota, požádá exekutor exekuční soud, aby podle vykonatelného usnesení uvedeného v § 336n odst. 2 občanského soudního řádu nařídil exekuci bez návrhu a k vymožení potřebných částek jej pověřil provedením exekuce na majetek vydražitele.

(5) Při oceňování nemovitosti, jejího příslušenství a jednotlivých práv a závad s nemovitostí spojených se použije obvyklá cena podle zvláštního právního předpisu¹⁸).

(6) Povinnost podle § 328a odst. 1 občanského soudního řádu je splněna vyvěšením veřejné vyhlášky na úřední desce exekutora a exekučního soudu; vedle tohoto zveřejnění může exekutor nabídku uveřejnit prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků nebo veřejně přístupné počítačové sítě. Povinnost nabídky se vztahuje na instituce, jejichž zřizovatelem je stát nebo obec.

(7) Náklady exekuce se uspokojují jako pohledávky nákladů řízení ve skupině uvedené v § 337c odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu.

§ 67

Jsou-li cenné papíry nebo jiné listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva, předmětem finančního zajištění 18a) podle zvláštního právního předpisu^{18b}) nebo podle zahraniční právní úpravy, nelze je po dobu trvání tohoto finančního zajištění zahrnout do výroku exekučního příkazu [§ 49 odst. 1 písm. e)].

§ 68

Vyškrtnutí věci ze soupisu

(1) Ten, jemuž svédčí právo k věci, které nepřipouští exekuci (dále jen „navrhovatel“) může podat návrh na vyškrtnutí věci ze soupisu. Návrh lze podat do 30 dnů ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o soupisu věci, a to u exekutora, který věc pojal do soupisu. Opožděný návrh exekutor odmítne.

(2) O návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu rozhodne exekutor do 15 dnů od jeho doručení. Nebyl-li návrh odmítnut pro opožděnost, rozhodne exekutor o návrhu na základě znaleckých posudků, zpráv a vyjádření orgánů, fyzických a právnických osob, notářských nebo exekutorských zápisů a jiných listin, předložených navrhovatelem společně s návrhem.

(3) Exekutor vždy vyškrtne věc ze soupisu, souhlasí-li s tím oprávněný. Exekutor vždy vyškrtne věc ze soupisu, pokud během provádění exekuce vyjde najevo, že povinnému nepatří či patřit nemůže.

(4) Žalobu na vyloučení věci podle § 267 občanského soudního řádu může navrhovatel podat u exekučního soudu do 30 dnů od doručení rozhodnutí exekutora, kterým nevyhověl, byť jen zčásti, jeho včas podanému návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu. O tom musí být navrhovatel exekutorem poučen. Od podání návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu do uplynutí lhůty podle věty první a po dobu řízení o žalobě nelze sepsané movité věci prodat.

§ 69

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí.

§ 69a

Zřízení exekutorského zástavního práva na nemovitostech

(1) Je-li to účelné pro provedení exekuce, může exekutor na nemovitostech povinného zřídit exekutorské zástavní právo.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech.

(3) Pro pořadí exekutorského zástavního práva k nemovitosti je rozhodující den, kdy byl příslušnému katastrálnímu úřadu doručen exekuční příkaz; došlo-li několik exekučních příkazů ve stejný den, mají zástavní práva stejné pořadí. Bylo-li však pro vymáhanou pohledávku již dříve zřízeno zákonné nebo smluvní zástavní právo, řídí se pořadí exekutorského zástavního práva pořadím tohoto zástavního práva.

Díl 5

Exekuce prodejem podniku

§ 70

(1) K provedení exekuce prodejem podniku nebo části podniku povinného může exekutor přistoupit, jen jestliže bude doloženo, že podnik nebo část podniku je majetkem povinného.

(2) Exekutor ustanoví v exekučním příkazu správce podniku.

(3) Ustanovení § 338u odst. 3 občanského soudního řádu se použije obdobně pro exekutory a zaměstnance exekutorských úřadů.

(4) Náklady exekuce se uspokojují jako pohledávky nákladů řízení ve skupině uvedené v § 338ze odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu.

(5) Při oceňování podniku nebo jeho části se použije obvyklá cena podle zvláštního právního předpisu¹⁸).

§ 71

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce prodejem podniku přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí prodejem podniku.

Díl 6 **Uspokojení práv na nepeněžitě plnění**

§ 72

(1) Byl-li vydán exekuční příkaz k provedení prací a výkonů, které může vykonat i někdo jiný než povinný, postará se exekutor o to, aby práce, o které jde, provedl pro oprávněného někdo jiný, nedohodl-li se s oprávněným jinak.

(2) Pokuty uložené při provedení exekuce podle ustanovení § 351 občanského soudního řádu je povinný vždy povinen zaplatit na účet exekučního soudu, který vydal usnesení o nařízení exekuce.

(3) Exekuci prováděnou podle § 351 občanského soudního řádu lze zastavit, a to i zčásti, pokud výše uložené pokuty neodpovídá vymáhané povinnosti či okolnostem případu.

§ 73

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžitě částky přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí k uspokojení nepeněžitých plnění.

HLAVA V

DALŠÍ ČINNOST EXEKUTORA

Díl 1 **Obecná ustanovení**

§ 74

(1) Exekutor může v rámci další činnosti

a) poskytovat právní pomoc oprávněnému nebo povinnému po vydání exekučního titulu, jakož i v souvislosti s exekuční činností a další činností,

- b) provádět autorizovanou konverzi dokumentů podle zvláštního právního předpisu 16a),
- c) sepisovat listiny a vykonávat jinou činnost, stanoví-li tak tento zákon.

(2) O úkony podle odstavce 1 může fyzická i právnická osoba (dále jen „žadatel“) požádat jakéhokoliv exekutora.

(3) O další činnosti musí exekutor a žadatel sepsat písemnou smlouvu.

§ 75

(1) Exekutor může v souvislosti s exekučním, soudním nebo jiným řízením přijímat do úschovy peníze, listiny a jiné movité věci.

(2) O přijetí do úschovy vydá exekutor tomu, kdo hodnoty skládá, písemné potvrzení.

§ 76

(1) Pověří-li soud exekutora, může exekutor provádět i jinou činnost, zejména doručovat písemnosti soudu a vykonávat činnost soudního vykonavatele podle zvláštního právního předpisu 19). V rámci další činnosti exekutor vykonává i jinou činnost, stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

(2) Exekutor může též provést dražbu movité či nemovité věci na návrh vlastníka či osoby oprávněné disponovat s věcí. Přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

§ 76a

Na základě pověření soudu nebo státního zástupce zjišťuje exekutor majetek podléhající podle rozhodnutí vydaného v trestním řízení zajištění a osobně nebo prostřednictvím jiné osoby vykonává správu takového majetku. Při evidenci spravovaného majetku postupuje exekutor přiměřeně jako při evidenci věcí převzatých do úschovy.

Díl 2 **Sepisování exekutorských zápisů**

§ 77

Exekutor osvědčuje na žádost skutkové děje a stav věci, například splnění dluhu, stav nemovitostí, bytů a nebytových prostor, jestliže jimi mohou být prokázány nároky v řízení před soudem nebo jiným státním orgánem a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti exekutora nebo jestliže se exekutor přesvědčil o stavu věci.

§ 78

V rámci další činnosti exekutor sepíše na žádost exekutorský zápis

- a) o dohodě, kterou se účastník zaváže splnit pohledávku nebo jiný nárok druhého účastníka vyplývající ze závazkového právního vztahu, v níž svolí, aby podle tohoto zápisu byl nařízen a proveden výkon rozhodnutí nebo exekuce, jestliže svou povinnost řádně a včas nesplní, nebo
- b) o osvědčení skutkového děje a stavu věci podle § 77.

§ 79

(1) Exekutorský zápis musí obsahovat

- a) místo, den, měsíc a rok úkonu,
- b) jméno a příjmení exekutora a jeho sídlo,
- c) jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo, není-li, datum narození účastníků a jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- d) prohlášení účastníků, že jsou způsobilí k právním úkonům,
- e) údaj, jak byla ověřena totožnost účastníků, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- f) obsah úkonu,
- g) údaj o tom, že byl zápis po přečtení účastníky schválen,
- h) podpisy účastníků nebo jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- i) otisk úředního razítka exekutora a jeho podpis.

(2) Dohoda účastníků podle § 78 písm. a) musí též obsahovat

- a) označení osoby, která se zavázala ke splnění pohledávky nebo jiného nároku, (osoby povinné),
- b) označení osoby, jejíž pohledávka nebo jiný nárok mají být splněny, (osoby oprávněné),
- c) skutečnosti, na nichž se pohledávka nebo jiný nárok zakládá,
- d) předmět plnění,
- e) dobu plnění,
- f) prohlášení povinné osoby o svolení k vykonatelnosti zápisu.

(3) Dohoda účastníků podle § 78 písm. a) může obsahovat též podmínky, popřípadě vzájemné povinnosti oprávněné osoby, na jejichž splnění je poskytnutí předmětu plnění vázáno.

(4) Náležitosti dohody podle odstavců 2 a 3 exekutor v zápisu uvede podle shodného prohlášení účastníků.

(5) Exekutorský zápis podle § 78 písm. b) musí též obsahovat

a) místo a dobu děje nebo zjištění stavu věcí,

b) popis děje nebo stavu věcí.

(6) V exekutorském zápisu může pokračovat exekutor, který ho sepsal, nebo jiný exekutor se sídlem na území České republiky. Pokračování v exekutorském zápisu je součástí exekutorského zápisu.

(7) Exekutorský zápis je veřejnou listinou.

§ 80

Nezná-li exekutor účastníky, svědky úkonů, důvěrníky nebo tlumočníky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem nebo potvrzena dvěma svědky totožnosti; nezná-li exekutor tyto svědky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem.

§ 81

(1) Je-li účastníkem někdo, kdo nemůže číst nebo psát, může exekutor sepsat exekutorský zápis pouze za účasti 2 svědků úkonu. Tito svědci musí být přítomni při projevu účastníka o tom, co má být pojato do exekutorského zápisu, a při předčítání exekutorského zápisu a jeho schválení tím účastníkem, v jehož zájmu byli přítomni.

(2) Postup podle odstavce 1 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen se vlastnoručně podepsat.

§ 82

Svědky totožnosti a svědky úkonu nemohou být osoby, které nejsou plně způsobilé k právním úkonům, nebo osoby, které nemohou číst nebo psát. Dále jimi nemohou být osoby blízké účastníkům a osoby, které jsou na věci zúčastněny, a pracovníci exekutora, který exekutorský zápis sepisuje.

§ 83

(1) Je-li účastník hluchý nebo němý, může-li však číst a psát, musí si exekutorský zápis přečíst a v něm vlastní rukou připsat, že jej četl a že jej schvaluje.

(2) Nemůže-li účastník číst nebo psát, musí být kromě svědků úkonu přibrán jeho důvěrník, který se s ním umí dorozumět. Jeho prostřednictvím exekutor zjistí, zda účastník zápis schvaluje.

(3) Postup podle odstavce 2 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen vlastnoručně listinu podepsat.

(4) O způsobilosti důvěrníka platí obdobně § 82, může jím však být i osoba účastníku blízká.

§ 84

(1) Je-li k sepsání exekutorského zápisu nutná přítomnost svědků úkonu, uvede se v závěru exekutorského zápisu doložka obsahující prohlášení svědků, že byli přítomni po celou dobu projevu vůle účastníka o tom, co má být pojata do zápisu, při předčítání exekutorského zápisu a jeho schválení účastníkem.

(2) Obdobně musí exekutorský zápis obsahovat v závěru prohlášení důvěrníka o tom, že sdělil němému nebo hluchému účastníku, který nemůže číst nebo psát, celý obsah exekutorského zápisu, a že jej účastník schválil.

(3) Jestliže se účastník seznámil s obsahem právního úkonu pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek, je třeba tuto okolnost uvést v exekutorském zápisu.

(4) V úvodu exekutorského zápisu je třeba uvést důvod přítomnosti svědků úkonu, popřípadě důvěrníka.

§ 85

(1) Nezná-li účastník nebo svědek úkonu jazyk, v němž se exekutorský zápis sepisuje, je třeba přítomnosti tlumočnicka. Nelze však jako tlumočnicka přibrat osobu blízkou účastníkům nebo toho, kdo je ve věci zúčastněn.

(2) Zná-li exekutor nebo jeho pracovník jazyk, v němž jedná účastník nebo svědek, lze upustit od přítomnosti tlumočnicka.

(3) V závěru exekutorského zápisu je třeba uvést doložku o tom, že účastníku byl obsah exekutorského zápisu přetlumočen a že s ním účastník projevil souhlas. Byl-li přítomen tlumočnick, připojí na exekutorský zápis svůj podpis a otisk svého úředního razítka.

§ 86

Exekutorské zápisy musí být neprodleně po sepsání uloženy v kanceláři exekutora pod uzávěrou.

HLAVA VI

NÁKLADY EXEKUCE A NÁKLADY OPRÁVNĚNÉHO

§ 87

(1) Náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při provádění exekuce, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce podniku, a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ (dále jen „náklady exekuce“).

(2) Oprávněný má právo na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku (dále jen „náklady oprávněného“). Náklady oprávněného hradí oprávněnému povinný.

(3) Náklady exekuce hradí exekutorovi povinný.

(4) Náklady exekuce a náklady oprávněného vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce, a to některým ze způsobů určených v exekučním příkazu k provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky.

§ 88

(1) Náklady exekuce a náklady oprávněného určuje exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce, který doručí oprávněnému a povinnému.

(2) Příkaz k úhradě nákladů exekuce obsahuje

- a) označení exekučního soudu, který pověřil exekutora provedením exekuce,
- b) označení exekutora, který je pověřen provedením exekuce,
- c) označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
- d) označení oprávněného a povinného,
- e) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena,
- f) stanovení povinnosti k náhradě nákladů, včetně jejich vyčíslení a odůvodnění,
- g) výši zaplacené zálohy a její vyúčtování,

h) datum a podpis exekutora a poučení o námitkách.

(3) Účastník řízení může podat u exekutora proti příkazu námitky do 8 dnů od doručení. Pokud exekutor v plném rozsahu námitkám nevyhoví, postoupí je bez zbytečného odkladu soudu (§ 45), který o námitkách rozhodne do 15 dnů. Případné vyjádření k námitkám adresované soudu exekutor doručí také tomu, kdo námitky podal.

(4) Rozhodnutí soudu o námitkách se doručí oprávněnému, povinnému a exekutorovi. Proti rozhodnutí soudu o námitkách není přípustný opravný prostředek.

§ 89

Dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavínil. V případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi oprávněný. Pro případ zastavení exekuce pro nemajetnost povinného si může oprávněný s exekutorem předem sjednat výši účelně vynaložených nákladů.

HLAVA VII

ODMĚNA EXEKUTORA

§ 90

(1) Za exekuční činnost a další činnost podle tohoto zákona náleží exekutorovi odměna, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při provádění exekuce, náhrada za doručení písemností, a je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu²⁰).

(2) Exekutor a oprávněný mohou uzavřít písemnou smlouvu o provedení exekuce, v níž mohou sjednat smluvní odměnu za provedení exekuce. Smluvní odměna není nákladem exekuce. Tato smlouva nabude účinnosti dnem, kdy je usnesení o pověření exekutora provedením exekuce doručeno exekutorovi. Tím není dotčeno právo exekutora na odměnu, náhradu hotových výdajů, náhradu za doručení písemností a náhradu za ztrátu času.

(3) Nejde-li o exekuci k vymožení výživného nezletilého dítěte, má exekutor právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce. Spotřebovaná část zálohy se oprávněnému nevrací a stává se nákladem oprávněného (§ 87 odst. 2).

§ 91

Za výkon další činnosti podle § 74 odst. 1 písm. a) náleží exekutorovi mimosmluvní odměna, nedohodne-li se s žadatelem jinak.

§ 91a

(1) Za výkon činnosti podle § 76a náleží exekutorovi mimosmluvní odměna.

(2) O výši odměny podle odstavce 1 a nároku na náhradu dalších nákladů exekuce podle § 87 odst. 1 rozhoduje a přiznané náklady exekuce vyplácí soud nebo státní zástupce, který výkonem činnosti podle § 76a exekutora pověřil.

§ 92

Podrobnosti o výši a způsobu určení odměny, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času stanoví ministerstvo vyhláškou.

HLAVA VIII

MANIPULACE SE SPISY A JEJICH ÚSCHOVA

Díl 1

Manipulace se spisy

§ 93

(1) Nejsou-li spisy ukončené, musí být uloženy v kanceláři exekutora tak, aby byly jak exekutorovi, tak kontrolním orgánům kdykoliv přístupné. Nemá-li exekutor takový spis u sebe, musí být ze záznamu v příslušném registru zřejmé, kde se spis nachází.

(2) Opisy a potvrzení ze spisů uložených v kanceláři exekutora vydává na žádost oprávněných orgánů a osob exekutor nebo jím pověřený zaměstnanec.

Nahlížení do spisů

§ 94

(1) Oprávněné orgány a osoby mohou nahlížet do spisů, které nejsou uloženy v archivu exekutora, a pořizovat si z nich výpisy; oprávněné osoby tak mohou činit výlučně v kanceláři exekutora pod jeho dohledem nebo pod dohledem jím pověřeného zaměstnance. O nahlédnutí do spisu se ve spisu provede záznam.

(2) Na odůvodněnou žádost oprávněných orgánů a osob je možno spis zaslat jinému exekutorovi, v jehož kanceláři je možno do něho nahlédnout.

(3) Do spisů týkajících se další činnosti exekutora může nahlížet pouze žadatel; jiné osoby jen s jeho souhlasem. Ministerstvo může v souvislosti s výkonem státního dohledu nahlížet do spisů týkajících se činností exekutora podle § 74 odst. 1 písm. b) bez souhlasu žadatele.

§ 95

(1) Oprávněnými orgány jsou v rozsahu své působnosti ministerstvo, Komora, orgány činné v trestním řízení, soudy, státní zastupitelství, finanční úřady a katastrální úřady.

(2) Oprávněnými osobami jsou účastníci exekučního řízení, jejich právní nástupci, zástupci těchto osob a znalec, pokud ho příslušný orgán uvedený v odstavci 1 za znalce ustanovil a uložil mu povinnost nahlédnout do spisu.

(3) Každému, kdo na tom má právní zájem nebo kdo pro to má vážné důvody, exekutor na žádost povolí, aby nahlédl do exekučního spisu a aby si z něho učinil výpisy nebo opisy, ledaže jde o spis, o němž právní předpisy stanoví, že jeho obsah musí zůstat utajen.

§ 96 **Půjčování spisů**

Exekutor předá kopie požadovaných listin z exekučního spisu, případně kopii celého spisu na základě písemné žádosti orgánům činným v trestním řízení, soudům, finančním úřadům, katastrálním úřadům a znalcům. Nepostačí-li poskytnutí kopií listin nebo kopie celého spisu, umožní exekutor osobám pověřeným těmito orgány nahlížení do spisu; jen je-li to zcela nezbytné, spis jim zapůjčí. Na půjčování spisů ministerstvu se vztahuje § 7 odst. 4 písm. a); obdobně se postupuje při předkládání věci soudu v souvislosti s rozhodováním soudu v exekučním řízení.

§ 97 **Rekonstrukce spisů**

(1) Exekutor provádí rekonstrukci spisů, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily.

(2) Exekutor vyhotoví opisy písemností, které si vypůjčí od účastníků nebo od jejich právních nástupců, od jiného exekutora, od soudu, od orgánu katastru nemovitostí, případně od jiného orgánu nebo od znalce. Na tyto připojí své razítko a doložku, že opis nahrazuje zničenou nebo ztracenou listinu.

(3) Exekutor může vykonat i potřebné zjišťování obsahu listiny, zejména vyslechnutím účastníků, případně jejich právních nástupců, a obsah listiny osvědčí zápisem, ve kterém uvede všechny zjištěné okolnosti. V osvědčení uvede obsah tvrzení účastníků nebo jejich právních nástupců o obsahu listiny.

Manipulace s exekutorskými stejnopisy

§ 98

O nahlížení do exekutorských zápisů platí obdobně úprava uvedená v § 94, není-li v zákoně výslovně stanoveno jinak.

§ 99

(1) Exekutor zapůjčí exekutorský zápis jen soudu, ministerstvu nebo Komoře na jejich žádost.

(2) Exekutor založí namísto zapůjčeného exekutorského zápisu jeho ověřený opis s připojením žádosti, na jejímž základě byl exekutorský zápis vydán.

(3) Je-li prvopis exekutorského zápisu zapůjčen podle odstavce 1, může exekutor vydávat stejnopisy z ověřeného opisu založeného podle odstavce 2. To neplatí, jestliže soud, ministerstvo nebo Komora toto vydávání pozastavily.

§ 100

Exekutor ukládá exekutorské zápisy pod uzávěrou v kovové skříni odděleně od spisů.

§ 101

(1) Exekutor, který byl jmenován do uvolněného exekutorského úřadu, převezme do úschovy exekutorské zápisy exekutora, který zemřel nebo který byl odvolán.

(2) Exekutor, který převzal do úschovy exekutorské zápisy podle odstavce 1, vydává z nich stejnopisy, opisy či výpisy. O nahlížení a zapůjčení těchto exekutorských spisů platí ustanovení hlavy osmé dílu prvního této části zákona.

Díl 2 Úschova ukončených spisů

§ 102

(1) Ukončené spisy se ukládají a uschovávají v kanceláři exekutora.

(2) Ukončené spisy zůstávají po celou dobu výkonu exekutorského úřadu uložené v kanceláři exekutora, který je vyhotovil.

(3) Podrobnější úpravu manipulace se spisy, jejich úschovu, vedení registrů a dalších evidenčních pomůcek upraví kancelářský řád vydaný Komorou.

Díl 3 Exekutorský archiv

§ 103

(1) V exekutorském archivu se uchovávají ukončené spisy, registry, razítka, průkazy a pečetidla exekutorů, jejichž úřad zanikl nebo kteří byli přeloženi do obvodu jiného okresního soudu.

(2) Exekutorský archiv vede okresní soud, v jehož obvodu exekutor vykonával svůj úřad.

(3) O odevzdání spisů, registrů, razítka, průkazu a pečetidla se sepíše zápis.

§ 104

(1) Po uložení spisů do exekutorského archivu se na jejich evidenci vztahují právní předpisy platné pro uložení soudních spisů.

(2) Výpisy, opisy a potvrzení ze spisů uložených v exekutorském archivu vydává na písemnou žádost oprávněných orgánů a osob příslušný soud. Onahlížení do spisů a půjčování těchto spisů platí přiměřeně ustanovení hlavy osmé dílu prvního této části zákona.

Díl 4 **Vydávání stejnopisů, opisů, výpisů**

§ 105

Z exekutorských zápisů se vydávají stejnopisy nebo prosté opisy.

§ 106

(1) Stejnopisy exekutorských zápisů se vydávají účastníkům právních úkonů, jichž se exekutorský zápis týká, není-li v exekutorském zápisu stanoveno jinak. Někomu jinému mohou být také vydány, jestliže všichni účastníci s tím souhlasí.

(2) Prosté opisy exekutorských zápisů lze vydat osobám, kterým lze vydat stejnopisy. Jiným osobám lze prosté opisy vydat jen se souhlasem osob, kterým lze vydat stejnopisy.

§ 107

(1) Stejnopis exekutorského zápisu musí doslovně souhlasit s exekutorským zápisem. Obsahuje také opisy plných mocí a ostatních příloh exekutorského zápisu.

(2) Doložka o ověření stejnopisu exekutorského zápisu obsahuje údaje o tom, že se stejnopis shoduje doslovně s exekutorským zápisem, komu je stejnopis určen a kdy byl stejnopis vyhotoven. Exekutor doložku podepíše a připojí otisk úředního razítka exekutora.

§ 108

(1) Z exekutorského zápisu lze vydat výpis. Výpis z exekutorského zápisu se může týkat i jen některých samostatných právních jednání nebo jen některých skutečností uvedených v exekutorském zápisu. Při vydávání výpisů se použije přiměřeně postup týkající se vydávání stejnopisů.

(2) Výpis podle odstavce 1 nesmí zpochybnit obsah exekutorského zápisu, z něhož byl vydán.

HLAVA IX

SAMOSPRÁVA EXEKUTORŮ

§ 109

Komora

(1) Zřizuje se Exekutorská komora České republiky se sídlem v Brně.

(2) Komora je samosprávnou stavovskou organizací, která sdružuje všechny exekutory a vede seznam exekutorů, kandidátů a koncipientů. Exekutor se stává členem Komory okamžikem jmenování exekutorem. Členství v Komore zaniká odvoláním exekutora, jeho smrtí nebo prohlášením za mrtvého.

(3) Komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří členské příspěvky, dary a jiné příjmy. Členské příspěvky jsou exekutoři povinni platit ve výši stanovené sněmem exekutorů.

(4) Komora má tyto orgány:

- a) sněm,
- b) prezidium,
- c) prezidenta,
- d) revizní komisi,
- e) zkušební komisi,
- f) kárnou komisi,
- g) kontrolní komisi.

(5) Komora může zřizovat poradní orgány.

(6) Funkční období členů orgánů Komory je tříleté.

§ 110

Sněm exekutorů

(1) Sněm je nejvyšším orgánem Komory.

(2) Právo účastnit se sněmu má každý exekutor.

(3) Prezidium svolává sněm zpravidla jednou za 2 roky. Jestliže o to písemně požádá aspoň jedna třetina exekutorů, revizní komise, prezident Komory nebo ministr, je prezidium povinno svolat sněm exekutorů do 2 měsíců ode dne doručení žádosti.

(4) Sněm je schopný usnášení, je-li přítomna alespoň nadpoloviční většina exekutorů zapsaných v seznamu exekutorů.

(5) Není-li sněm schopný usnášení, svolá prezidium do 2 měsíců sněm nový; takto svolaný sněm je schopný usnášení, pokud je přítomna alespoň třetina všech exekutorů zapsaných v seznamu exekutorů.

(6) K platnosti usnesení sněmu exekutorů je nutný souhlas většiny přítomných exekutorů zapsaných v seznamu exekutorů.

(7) Sněm zejména

a) volí přímou a tajnou volbou na dobu 3 let z řad exekutorů členy prezidia Komory, náhradníky prezidia Komory a členy ostatních orgánů Komory z řad exekutorů a odvolává je, nestanoví-li tento zákon jinak,

b) projednává a schvaluje zprávu o činnostech orgánů Komory,

c) přijímá organizační, volební, zkušební, kárný a kancelářský řád Komory,

d) ruší nebo mění usnesení prezidia Komory; práva, která ze zrušeného rozhodnutí prezidia vznikla exekutorům nebo jiným osobám, však nemohou být dotčena,

e) schvaluje rozpočet a hospodaření Komory,

f) schvaluje výšku ročního členského příspěvku exekutorů na činnost Komory, jakož i jiných plateb předvídaných tímto zákonem nebo řády Komory, popřípadě stanoví zásady pro určení jejich výše,

g) schvaluje výši náhrady za ztrátu času při výkonu funkcí v orgánech Komory, popřípadě stanoví zásady pro určení jejich výše,

h) zřizuje fondy Komory a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,

i) schvaluje stavovské předpisy přijaté prezidiem v případech, které si vyhradí,

j) stanoví postup při vedení, správě a provozu centrální evidence exekucí,

k) usnází se o dalších věcech, které si vyhradí.

(8) K platnosti zkušební, kárného a kancelářského řádu je zapotřebí předchozího souhlasu ministerstva.

§ 111 Prezidium Komory

(1) Prezidium je řídicím a výkonným orgánem Komory.

(2) Prezidium má 5 členů a 5 náhradníků; klesne-li počet členů prezidia pod počet stanovený tímto zákonem, je prezidium oprávněno doplnit z řad náhradníků členy nové.

(3) Prezidium Komory volí a odvolává ze svých členů prezidenta a viceprezidenta Komory.

(4) Zasedání prezidia Komory svolává prezident Komory zpravidla jednou za měsíc, nejméně jednou za 3 měsíce.

(5) Členství v prezidiu Komory je neslučitelné s členstvím v revizní, kárné nebo kontrolní komisi.

(6) Prezidium

a) zastupuje, chrání a prosazuje zájmy exekutorů,

b) dohlíží na činnost exekutorů a jejich zástupců,

c) organizuje odbornou výchovu exekutorů, kandidátů, koncipientů a vykonavatelů exekutora a zajišťuje publikační, studijní, dokumentační a informační činnost,

d) vede evidenci (seznamy) exekutorů, kandidátů, koncipientů a ustanovených zástupců exekutorů a provádí v nich zápisy a změny; seznam exekutorů zasílá krajským a okresním soudům,

e) hospodaří s finančními prostředky Komory a spravuje její majetek,

f) organizuje exekutorské zkoušky a jmenuje dvě třetiny členů zkušební komise,

g) podává ministrovi a ministerstvu návrhy v případech, kdy to stanoví tento zákon,

h) svolává sněm,

i) vypracovává návrh organizačního řádu, volebního řádu, zkušebního řádu, kárného řádu a kancelářského řádu a předkládá je sněmu ke schválení,

j) předkládá ministerstvu ke schválení zkušební řád, kárný řád a kancelářský řád,

k) vyjadřuje se k návrhům právních předpisů týkajících se činnosti exekutorů,

l) ustanovuje zástupce exekutora,

m) schvaluje studijní plán exekutorské zkoušky,

n) přijímá stavovské předpisy a činí veškerá opatření nezbytná k zajištění řádné činnosti Komory,

o) provádí další činnost podle tohoto zákona a rozhoduje ve všech dalších věcech podle tohoto zákona, pokud rozhodování o nich není svěřeno jinému orgánu Komory.

§ 112 Prezident Komory

(1) Prezident Komory

- a) zastupuje Komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,
- b) řídí jednání sněmu,
- c) svolává prezidium Komory nejméně jednou za 3 měsíce a řídí jeho jednání; prezidium Komory svolá do 20 dnů vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů prezidia Komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,
- d) je oprávněn činit v době mezi zasedáními prezidia rozhodnutí v působnosti prezidia, která nesou odkladu, a veškerá opatření a rozhodnutí nezbytná k zajištění řádné činnosti orgánů Komory, která nejsou tímto zákonem nebo stavovským předpisem vyhrazena jinému orgánu Komory,
- e) navrhuje na vyzvu předsedy kárného soudu 10 exekutorů do seznamu přisedících kárného soudu.

(2) Prezidenta Komory zastupuje viceprezident Komory.

§ 113 Revizní komise

(1) Revizní komise má 5 členů.

(2) Členové revizní komise volí ze svých členů předsedu a místopředsedu revizní komise.

(3) Revizní komise

- a) přezkoumává hospodaření Komory a podává zprávu o výsledku hospodaření Komory sněmu exekutorů; za tímto účelem musí být revizní komisi Komory umožněn přístup ke všem dokladům Komory,
- b) vyjadřuje se k návrhu rozpočtu Komory,
- c) schvaluje roční závěrečný účet Komory.

(4) Předsedu revizní komise zastupuje místopředseda revizní komise.

(5) Členství v revizní komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory, s funkcí náhradníka člena prezidia Komory a s členstvím v kárné komisi a v kontrolní komisi.

§ 113a **Kontrolní komise**

(1) Kontrolní komise má 7 členů a 3 náhradníky; klesne-li počet členů kontrolní komise pod počet stanovený tímto zákonem, je kontrolní komise oprávněna doplnit z řad náhradníků členy nové.

(2) Kontrolní komise ze svých členů volí a odvolává předsedu a místopředsedu kontrolní komise.

(3) Kontrolní komise

a) připravuje podklady, zpracovává zprávy a navrhuje opatření týkající se vyřizování stížností na exekutory, exekutorské kandidáty, exekutorské koncipienty a další zaměstnance exekutorů; za tím účelem je kontrolní komise oprávněna činit šetření v dotčených exekutorských úřadech,

b) provádí kontroly a doporučuje prezidiu opatření při provádění dohledu nad činností exekutorů a nad vedením exekutorských úřadů,

c) působí preventivně a výchovně, provádí analýzy a zásadní poznatky ze své činnosti ve spolupráci s ostatními orgány Komory navrhuje prezidiu ke zveřejnění.

(4) Předsedu kontrolní komise zastupuje místopředseda kontrolní komise.

(5) Členství v kontrolní komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory, s funkcí náhradníka člena prezidia Komory, jakož i s členstvím v revizní komisi.

§ 114 **Kárná komise**

(1) Kárná komise má 9 členů, z toho 6 členů z řad soudců a 3 členy z řad exekutorů.

(2) Členové kárné komise volí ze svých členů předsedu a místopředsedu kárné komise. Předsedou kárné komise může být pouze soudce.

(3) Předsedu kárné komise zastupuje místopředseda kárné komise.

(4) Kárné řízení se koná před tříčlenným kárným senátem jmenovaným předsedou kárné komise. Kárný senát se skládá z 2 členů kárné komise z řad soudců a z 1 člena kárné komise z řad exekutorů. Předsedou kárného senátu může být pouze soudce.

(5) Členství v kárné komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory a s členstvím v revizní komisi a kontrolní komisi.

(6) Řízení, rozhodování a činnost kárné komise upraví Komora kárným řádem.

§ 115 Zkušební komise

- (1) Zkušební komise má 15 členů.
- (2) Členové zkušební komise volí ze svých členů předsedu a místopředsedu zkušební komise.
- (3) Předsedu zkušební komise zastupuje místopředseda zkušební komise.
- (4) Exekutorská zkouška se koná před tříčlenným zkušebním senátem složeným ze 2 členů zkušební komise z řad exekutorů a z 1 člena zkušební komise z řad soudců; senátu předsedá člen určený předsedou zkušební komise.
- (5) Řízení, rozhodování a činnost zkušební komise upraví Komora zkušebním řádem.

HLAVA X

KÁRNÁ ODPOVĚDNOST EXEKUTORA, KANDIDÁTA A KONCIPIENTA

Obecná ustanovení

§ 116

- (1) Exekutor, kandidát a koncipient jsou kárně odpovědní za kárné provinění.
- (2) Kárným proviněním exekutora, kandidáta nebo koncipienta je závažné nebo opětovné
 - a) porušení jeho povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, nebo
 - b) narušení důstojnosti exekutorského povolání jeho chováním.
- (3) Exekutorovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření:
 - a) napomenutí,
 - b) písemné napomenutí,
 - c) pokutu až do výše stonásobku základu podle odstavce 6,
 - d) odvolání z exekutorského úřadu.
- (4) Kandidátovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření:
 - a) napomenutí,

- b) písemné napomenutí,
- c) pokutu až do výše desetinásobku základu podle odstavce 6,
- d) odvolání ze zastupování.

(5) Koncipientovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření:

- a) napomenutí,
- b) písemné napomenutí,
- c) pokutu až do výše dvojnásobku základu podle odstavce 6.

(6) Základem pro určení pokuty podle odstavců 3 až 5 je všeobecný vyměřovací základ stanovený podle zákona o důchodovém pojištění za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, v němž se exekutor, kandidát nebo koncipient dopustil kárného provinění.

(7) Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu, nesmí být odvolaný exekutor po dobu 5 let od právní moci rozhodnutí o odvolání jmenován exekutorem. Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání ze zastupování, nesmí být odvolaný kandidát po dobu pěti let od právní moci rozhodnutí o odvolání ustanoven zástupcem nebo být jmenován exekutorem.

(8) Příjem z pokut uložených exekutorům je příjmem státního rozpočtu, příjem z pokut uložených kandidátům a koncipientům připadá Komoře. Nezaplátí-li kandidát nebo koncipient ve lhůtě pokutu, provede výkon rozhodnutí o uložení kárného opatření pokuty na návrh Komory soud podle zvláštního právního předpisu(20a).

(9) Odpovědnost exekutora, kandidáta nebo koncipienta za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 3 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

§ 117

- (1) Kárné řízení se zahajuje na návrh, který se nazývá kárnou žalobou.
- (2) Kárnou žalobu je oprávněn podat
 - a) ministr proti kterémukoli exekutorovi, kandidátovi nebo koncipientovi,
 - b) předseda revizní komise a předseda kontrolní komise ve věcech působnosti těchto komisí proti kterémukoli exekutorovi, kandidátovi nebo koncipientovi,
 - c) předseda krajského soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, kandidátovi nebo koncipientovi tohoto exekutora či zástupci exekutora,

d) předseda okresního soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, kandidátovi nebo koncipientovi tohoto exekutora,

e) předseda okresního soudu proti exekutorovi, který byl tímto soudem pověřen provedením exekuce, proti kandidátovi nebo koncipientovi tohoto exekutora nebo zástupci exekutora
(dále jen „kárný žalobce“).

(3) Kárná žaloba musí být podána do 6 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Do šestiměsíční lhůty se nezapočítává doba, po kterou se provádějí přípravné úkony k prověření, zda ke kárnému provinění došlo, nejvýše však v délce dvou měsíců.

(4) Kárná žaloba musí obsahovat jméno a příjmení exekutora, kandidáta nebo koncipienta, proti němuž žaloba směřuje, jeho sídlo, sídlo exekutora, u něhož je kandidát nebo koncipient zaměstnán, popis skutku, pro který se navrhuje zahájení kárného řízení, a označení důkazů, o které se návrh opírá. Ke kárné žalobě se připojí důkazy, které má kárný žalobce k dispozici.

Kárné řízení proti kandidátovi a koncipientovi

§ 117a

(1) O tom, zda se kandidát nebo koncipient dopustil kárného provinění, a o uložení kárného opatření rozhoduje v kárném řízení pro každou věc ustanovený tříčlenný kárný senát.

(2) Na návrh člena kárného senátu prezident Komory nebo viceprezident Komory, účastní-li se prezident Komory jinak ve věci, se souhlasem prezidia Komory odvolá člena kárného senátu, který závažným způsobem porušil své povinnosti či jinak ohrozil důvěru v řádné a nestranné rozhodování kárného senátu. Zanikne-li funkce některého z členů kárného senátu, kárná komise Komory bez odkladu zvolí nového člena.

§ 117b

(1) O podání kárné žaloby vyrozumí předseda kárného senátu kandidáta nebo koncipienta, proti němuž se kárné řízení vede (dále jen „kárně obviněný“), jejím doručením. Poučí jej o právu zvolit si zástupce z řad exekutorů nebo advokátů, vyjádřit se ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a navrhnout důkazy na svou obhajobu. O zahájení řízení se vyrozumí též ministr, pokud není kárným žalobcem.

(2) Kárně obviněnému, který není zastoupen, ustanoví kárný senát opatrovníka, jestliže to vyžaduje ochrana jeho zájmů, zejména byl-li stížen duševní poruchou nebo chorobou, která mu brání náležitě se hájit. Opatrovníkem ustanoví kárný senát exekutora nebo advokáta s jejich souhlasem.

§ 118

(1) Kárně obviněný má právo se vyjádřit ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu, a navrhnout důkazy na svou obhajobu. Kárně obviněný může být v řízení zastoupen exekutorem nebo advokátem.

(2) V řízení lze vyslyšet svědky, znalce a účastníky, jen když se dobrovolně dostaví a poskytnou výpověď.

(3) Pověřený člen kárného senátu provede potřebná šetření, zejména zjistí potřebné další skutečnosti a důkazy, nejsou-li v návrhu uvedeny, a jde-li o listiny nebo jiné věci, opatří je k provedení důkazu. Úkony, které v kárném řízení nemohou být provedeny, provede na dožádání kárného senátu a na náklady Komory soud; soud dožádání vyhoví, nejde-li o úkon podle zákona nepřipustný. Soud přitom učiní všechna rozhodnutí, která jsou k provedení dožádání potřebná.

§ 119

(1) Kárný senát bez ústního jednání řízení zastaví, jestliže

- a) byla kárná žaloba podána opožděně nebo byla vzata zpět,
- b) skončil pracovní poměr kandidáta nebo koncipienta u exekutora,
- c) zanikla odpovědnost kárně obviněného za kárné provinění,
- d) kárně obviněný byl za skutek, pro který se vede kárné řízení, pravomocně odsouzen v trestním řízení.

(2) Kárný senát řízení přeruší, má-li za to, že skutek, který se kárně obviněnému klade za vinu, má znaky trestného činu, a věc předloží příslušnému orgánu činnému v trestním řízení.

(3) Kárný senát přeruší kárné řízení také tehdy, dozví-li se, že pro skutek, pro který bylo kárné řízení zahájeno, se proti kárně obviněnému vede trestní stíhání.

(4) Kárný senát pokračuje v řízení, jestliže orgán činný v trestním řízení rozhodl jinak než podle odstavce 1 písm. d).

(5) Nerozhodne-li kárný senát o zastavení nebo přerušení kárného řízení, určí jeho předseda termín ústního jednání a vyzoomí o něm kárného žalobce, kárně obviněného, a má-li zástupce, také jeho zástupce. Má-li kárně obviněný ustanoveného opatrovníka podle § 117 odst. 6, termín ústního jednání se sdělí jen opatrovníkovi. Je-li třeba vyslechnout svědky, předvolá je předseda kárného senátu k ústnímu jednání.

§ 120

(1) Dojde-li kárný senát k závěru, že kandidát se dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření podle § 116 odst. 4. Dojde-li kárný senát k závěru, že koncipient se dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření podle § 116 odst. 5.

(2) Dojde-li kárný senát k závěru, že se kárně obviněný kárného provinění nedopustil nebo mu nelze kárné provinění prokázat, rozhodne, že kárně obviněný se kárného obvinění zprošťuje.

(3) Kárný senát zastaví kárné řízení, jestliže vyjde najevo některý z důvodů zastavení uvedených v § 119 odst. 1 při ústním jednání.

(4) Jestliže kárný senát kárnou žalobu zamítl nebo kárně obviněného obvinění zprostil, má kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením. Bylo-li kárné řízení zahájeno na návrh kárného žalobce podle § 117 odst. 2 písm. a), c), d) nebo e), má kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na náhradu vůči státu. Bylo-li kárné řízení zahájeno na návrh kárného žalobce podle § 117 odst. 2 písm. b), má kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na náhradu vůči Komoře.

(5) Náklady kárného řízení nese Komora. V rozhodnutí podle odstavce 1 uloží kárný senát kárně obviněnému, aby zaplatil Komoře náklady řízení stanovené paušální částkou v kárném řádu.

(6) Komora nahradí svědkovi hotové výdaje a výdělek, který mu prokazatelně ušel. Nárok je třeba uplatnit u Komory do 3 dnů od výsledku, jinak zaniká; o tom musí být svědek poučen. Náhrada hotových výdajů a poskytování odměn znalcům a tlumočnickům se řídí zvláštními právními předpisy^{20b}).

§ 120a

(1) Pro rozhodnutí v kárném řízení je rozhodující skutkový a právní stav v době, kdy ke kárnému provinění došlo; pozdější právní úpravy se použije, jestliže je to pro kárně obviněného příznivější.

(2) Rozhodnutí kárného senátu musí být písemné a musí obsahovat výrok a odůvodnění; pro doručování se použijí přiměřeně ustanovení správního řádu o doručování rozhodnutí vydaných ve správním řízení.

(3) Rozhodnutí kárného senátu se doručí kárně obviněnému a kárnému žalobci do vlastních rukou. Má-li kárně obviněný v řízení zástupce nebo opatrovníka, doručí se jim rozhodnutí namísto kárně obviněnému. Dále se doručí ministři, pokud nebyl kárným žalobcem.

(4) Proti rozhodnutí kárného senátu není odvolání přípustné.

(5) Kárný žalobce je oprávněn podat žalobu podle zvláštního právního předpisu²¹) proti rozhodnutí kárného senátu podle § 120 odst. 1 až 3, jestliže k jejímu podání shledá závažný veřejný zájem.

§ 121

Kárné řízení proti exekutorovi

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, na kárné řízení proti exekutorovi se použijí obdobně ustanovení zákona o řízení ve věcech soudců a státních zástupců²¹).

(2) Opatření potřebná k výkonu uloženého kárného opatření provede ministerstvo.

§ 122

Pozastavení výkonu exekutorského úřadu

(1) Ministr může pozastavit exekutorovi výkon exekutorského úřadu, jestliže bylo proti němu zahájeno trestní řízení za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin související s exekuční činností, a to až do právní moci rozhodnutí.

(2) Ministr pozastaví exekutorovi výkon exekutorského úřadu po dobu výkonu trestu odnětí svobody, jestliže nejsou dány důvody pro jeho odvolání.

(3) Po dobu pozastavení výkonu exekutorského úřadu nesmí exekutor vykonávat exekutorskou činnost.

(4) Proti rozhodnutí ministra o pozastavení výkonu exekutorského úřadu lze podat žalobu u soudu²²).

§ 123

Zahlazení kárného postihu

Po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se pro účely kárné odpovědnosti hledí na exekutora, kandidáta nebo koncipienta, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán. Jestliže výkon kárného opatření do té doby neskončil, kárný postih se zahlazuje výkonem kárného opatření.

HLAVA XI

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O DORUČOVÁNÍ

§ 124

(1) Pokud občanský soudní řád stanoví, že listina má být vyvěšena na úřední desce soudu, platí, že tato povinnost je splněna vyvěšením na úřední desce exekutora, nestanoví-li tento zákon výslovně jinak. Povinnost zveřejnit vyhláškou různé údaje stanovená v zákoně je splněna jejich uveřejněním v Obchodním věstníku²³), pokud se zákon neomezuje na zveřejnění údajů na úřední desce soudu.

(2) Pokud zákon stanoví, že rozhodnutí nebo listina mají být vyvěšeny na úřední desce soudu nebo na úřední desce exekutora, platí, že patnáctým dnem po vyvěšení byly doručeny účastníkům, kteří nejsou exekutorovi známi nebo jejichž pobyt není znám.

HLAVA XII

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 124a

(1) Komora se dopustí správního deliktu tím, že

- a) neprovádí dohled nad činností exekutora nebo nad řízením činnosti exekutorského úřadu nebo nad dodržováním povinností stanovených exekutorovi zákonem o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu anebo dohled provádí v rozporu s § 7 odst. 5,
- b) nepředloží ministerstvu stavovské předpisy podle § 8a odst. 1,
- c) nevede seznam koncipientů nebo jej vede v rozporu s § 20 odst. 1 nebo 2,
- d) nevyškrtne exekutorského koncipienta ze seznamu koncipientů podle § 22 odst. 1 nebo vyškrtnutí ze seznamu koncipientů neoznámí podle § 22 odst. 2,
- e) nevede seznam kandidátů nebo jej vede v rozporu s § 24 odst. 1 nebo 3,
- f) nevydá exekutorovi průkaz exekutora, razítko nebo pečetidlo,
- g) neustanoví exekutorovi zástupce nebo nového zástupce podle § 16 odst. 1 a 2 nebo § 18,
- h) orgán Komory provede zproštění mlčenlivosti v rozporu s § 31 odst. 2,
- i) prezidium Komory zorganizuje exekutorské zkoušky v rozporu s § 115 odst. 4 nebo nezajistí provedení exekutorské zkoušky v souladu se zkušebním řádem vydaným podle § 115 odst. 5,
- j) nevede centrální evidenci exekucí nebo ji vede v rozporu s § 125,
- k) poruší rozhodnutí o nucené správě Komory, nebo
- l) poruší § 8d odst. 3,
- m) nenavrhne na výzvu předsedy kárného soudu 10 exekutorů do seznamu přísedících kárného soudu podle § 112 odst. 1 písm. e).

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do

- a) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene a), i), j), k) nebo l),
- b) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene c), d), e), g), h) nebo m),
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene b) nebo f).

§ 124b

(1) Komora za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost Komory za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájí řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle § 124a projednává v prvním stupni ministerstvo.

HLAVA XIII

CENTRÁLNÍ EVIDENCE EXEKUCÍ

§ 125

(1) Komora vede centrální evidenci exekucí, v níž se evidují

- a) pravomocná usnesení o nařízení exekuce,
- b) pravomocná usnesení o zastavení a odkladu exekuce,
- c) dražební vyhlášky vydané podle § 336b odst. 2 a § 338o odst. 2 občanského soudního řádu,
- d) oznámení dražebního roku podle § 328b odst. 3 občanského soudního řádu.

(2) Centrální evidence exekucí je veřejný seznam, který je veden, provozován a spravován Komorou. Komora zveřejňuje údaje z centrální evidence exekucí způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Zápisy do centrální evidence exekucí provede elektronicky exekutor, který je pověřen exekucí, v přiměřené lhůtě.

(4) Postup pro zápis a výmaz údajů v centrální evidenci exekucí a pro její vedení, provoz a správu je upraven vyhláškou ministerstva.

(5) Nestanoví-li se dále jinak, náleží za poskytnutí údajů z centrální evidence exekucí Komoře odměna, kterou stanoví ministerstvo vyhláškou.

(6) Odměna podle odstavce 5 Komoře nenáleží

a) za poskytnutí údajů podle odstavce 1 písm. c) a d),

b) za poskytnutí údajů podle odstavce 1 ministerstvu nebo soudům.

HLAVA XIV

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 126

Do zahájení činnosti Komory vykonává její funkci ministerstvo, které svolá ustavující konferenci exekutorů nejdéle do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 127

Ministerstvo schvaluje na návrh Komory kárný řád, kancelářský řád, zkušební řád pro exekutorské zkoušky a stanoví pravidla pro složení výběrové komise a postup při vyhlásování a organizaci výběrového řízení podle § 10.

§ 128

Vysokoškolské vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců se považuje za vysokoškolské právnické vzdělání podle § 9 odst. 1 písm. b). Za toto vysokoškolské vzdělání se považuje i zahraniční vysokoškolské vzdělání v oblasti práva uznané mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, nebo podle zvláštních právních předpisů.

§ 129

Výkon rozhodnutí uskutečňovaný na základě usnesení soudu o nařízení výkonu rozhodnutí vydaného před účinností tohoto zákona se uskuteční podle dosud platných právních předpisů; jestliže však pohledávka oprávněného nebyla zcela uspokojena, může oprávněný se souhlasem soudu podat návrh na nařízení exekuce podle tohoto zákona.

§ 130

(1) Tam, kde se ve zvláštních právních předpisech hovoří o soudním výkonu rozhodnutí nebo výkonu rozhodnutí, rozumí se tím také nařízení a provádění exekuce podle tohoto zákona.

(2) Tam, kde se v zvláštních právních předpisech hovoří o nákladech státu na provedení soudního výkonu rozhodnutí nebo výkonu rozhodnutí, rozumí se tím také náklady exekuce podle tohoto zákona.

(3) Jsou-li exekucemi prováděnými podle tohoto zákona i výkonem rozhodnutí prováděným podle občanského soudního řádu postiženy tytéž věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, postupuje se podle zákona, kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí^{16a}).

§ 131

Ministerstvo se zmocňuje, aby stanovilo vyhláškou

- a) výši a způsob určení odměny exekutora, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času, včetně přiměřené výše zálohy,
- b) výši a způsob určení odměny správců podniku a náhrady jejich hotových výdajů,
- c) podmínky pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem činností dle tohoto zákona,
- d) postup pro zápis a výmaz údajů v centrální evidenci exekucí a pro její vedení, provoz a správu,
- e) postupy při výkonu exekuční a další činnosti k provedení hlavy třetí až osmé tohoto zákona.

§ 132

Po dobu 2 let od účinnosti tohoto zákona může se souhlasem ministra Komora započítat i jinou právní praxi v délce 3 let.

§ 133 až 150

Těmito ustanoveními byly novelizovány jiné zákony.

Účinnost

§ 151

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení, s výjimkou části první hlavy třetí až osmé a § 131, které nabývají účinnosti dnem 1. září 2001.

Příloha 1

Vzor otisku razítka a pečetidla exekutora

Obrázek 444-209a.pcx

Příl.2
Příloha 2

Vzor označení exekutorského úřadu

Obrázek 444-209b.pcx
* * *

1. Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), nabyt účinnosti dnem 1. dubna 2002. Ustanovení § 69 pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 2009.
2. Zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2004.
3. Zákon č. 360/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 6/2002 Sb. a zákona č. 279/2003 Sb., a zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (29. října 2003).
4. Zákon č. 53/2004 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel, nabyt účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení (1. dubna 2004).
5. Zákon č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech, nabyt účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004).
6. Zákon č. 284/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti prvním dnem čtvrtého měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. září 2004).
7. Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2005.
8. Zákon č. 501/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2006.
9. Zákon č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dozoru nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, institucemi elektronických peněz, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech), nabyt účinnosti dnem vyhlášení (29. září 2005).
10. Zákon č. 57/2006 Sb., o změně zákonů v souvislosti se sjednocením dohledu nad finančním trhem, nabyt účinnosti dnem 1. dubna 2006.

11. Zákon č. 70/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o provádění mezinárodních sankcí, nabyt účinnosti dnem 1. dubna 2006.
12. Zákon č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyt účinnosti prvním dnem prvního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. dubna 2006).
13. Zákon č. 133/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti třicátým dnem ode dne jeho vyhlášení (14. května 2006).
14. Zákon č. 253/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyt účinnosti dnem 1. července 2006.
15. Zákon č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2008.
16. Zákon č. 347/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2008.
17. Zákon č. 254/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, nabyt účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. září 2008).
18. Zákon č. 259/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. září 2008).
19. Zákon č. 274/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2009.
20. Zákon č. 301/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, nabyt účinnosti dnem 1. července 2009.
21. Zákon č. 7/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyt účinnosti prvním dnem šestého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. července 2009).
22. Zákon č. 41/2009 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2010.

23. Zákon č. 183/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 7/2009 Sb., nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (26. června 2009).

24. Zákon č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, nabývá účinnosti dnem 1. července 2010.

25. Zákon č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2011.

26. Zákon č. 285/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku, nabyt účinnosti dnem 1. listopadu 2009.

27. Zákon č. 286/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. listopadu 2009).

Předseda vlády:
Ing. Fischer, CSc. v. r.

2) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 438 až 450 občanského zákoníku.

3a) § 265 odst. 2 a 3 občanského soudního řádu.

§ 46 a následující vyhlášky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů.

4) § 167 trestního zákona.

5) § 4 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 120/2001 Sb.

7f) § 22 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- 7a) § 2 odst. 3 písm. h) zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku.
- 7c) Zákon č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 7g) § 9a zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, ve znění pozdějších předpisů.
- 7h) § 1 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.
- 7i) § 42 odst. 3 zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.
- 7j) § 2 zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.
- 7k) § 27 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
- 8) Zákon č. 82/1998 Sb., ve znění zákona č. 120/2001 Sb.
- 9) § 53 občanského soudního řádu.
- 10) § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.
- 11) § 112 občanského zákoníku.
- 12) § 6 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).
- 13) § 71a až 71c zákona č. 358/1992 Sb., ve znění zákona č. 30/2000 Sb.
- 14) § 12 zákona č. 328/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 15) § 143a občanského zákoníku.
- 16) § 200a až 200d občanského soudního řádu.
- 16a) Zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí.
- 16a) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.
- 16b) § 11 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění vyhlášky č. 233/2004 Sb.

16c) Například § 35 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů.

16d) Například § 109 odst. 1 písm. c), § 267 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).

17) Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů.

18) § 2 odst. 1 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).

18a) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění.

18b) Obchodní zákoník.

19) § 45 a následující vyhlášky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů.

20) Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

20b) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění zákona č. 322/2006 Sb.

21) § 66 soudního řádu správního.

21) Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů.

22) § 247 a následující občanského soudního řádu.

23) § 769 obchodního zákoníku.